

Пам'ятайте,
про
Україну!СВОВОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИКSVOVODA
UKRAINIAN DAILYРедакція і Адміністрація:
"Свобода"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0897
(201) 434-3036
УНС003 (201) 451-2200

PIK XCI Ч. 3. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 6-го СІЧНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 6, 1984 No. 3 VOL. XCI.

„Щоб землю з небом в одно злучити, Христос родився: Славте!“

„ЗОРЯ ВИФЛЕЄМСЬКА“

(РІЗДВЯНЕ ПРИВІТАННЯ МАЛОЇ РАДИ УАПЦ
СОБОРОПРАВНОЇ В ЗСА)Тоді вже сходила зоря
Над Вифлемом. Правди слово,
Святої правди і любови
Зоря, асесвітня зійшла,
І мир і радість принесла
На землю людям.

Так привітав Тарас Шевченко святу Зорю вифлемську. Вірив бо він, що мир і радість, принесені тією зорею, — вічні і незмінні.

Іродії завжди були і, мабуть, ще довго будуть. Розповідає про одного з них св. євангеліст Матей (2, 3-4): „Ірод стривожився... та зібравши всіх первосвященників і книжників, питався у них, де повинні народитися Христу... Тайком закликав до себе волхвів... і сказав: „Підіть і розвідайте про Дитя, і коли знайдете, то дайте мені знати...“ (Мат. 2, 7-8).

Це було майже дві тисячі років тому. Та це продовжується і нині. Так було й бувало, і так це буде, аж доки не переведуться дощенту всі Іроді. Не досяг той давній Ірод своєї злочинної мети. І ганебний був кінець його. Багато їх було, отих гнобителів і гонителів, чимало їх єсть і нині, та всім їм кінець однаковий. А Ісус Христос, учора й сьогодні той Самий і навіки“ (Євр. 13, 8).

Та не повинні ми боятися ні давніх, ні новітніх іродів, бо безсилі вони погасити вічне сяйво Зорі вифлемської. На нашу славу Україну приніс вперше її світло св. ап. Андрій Первозваний — на те місце, над Дніпром, де пізніше заснувався наш Київ. Підвісочним світлом тієї Зорі князь св. Володимир приєднав до Христового стада народ український — такий у тому святому Києві, водах Дніпра-Славути. І відтоді сьє та Зоря Христова з Києва на весь Україну і на весь побожний наш народ — в Україні і поза нею суціль. Світла вона народова нашою впродовж століть, аж поки московські царі-іроди не спромоглися захопити її з метою потьмарити її світло в канцеляриях свого синоду. Більше двох віків наша Церква перебувала в тих московських синодальних кайданках. Та Церкву Христову не можна зникнути, як не можна загасити Вифлемської зорі.

На Всеукраїнському Православному Церковному Соборі в 1921 році в Києві відновилось із невмирущою силою те зоряне світло і знову сяяло воно на всю Україну. І був то найкращий злукоток великих Визвольних Змагань нашого народу 1917-21 років. На той раз не пощастило нашому народові відновити своєї незалежності держави, але відновив він тоді Українську Автокефальну Православну Церкву, як основу, запоруку і дорожку для дальших святих змагань за свою правду і волю, за свою державність і незалежність.

Ота, відновлена в 1921 році УАПЦерква, — то ніби святий промінь Вифлемської зорі, що осяє всіх православних українців — в Україні і в Сибіру, на Печорі і на Колімі, по всіх болшевицьких в'язницях і концтаборах; як осяє і нас — в Америці й Канаді, Бразилії і Аргентині, (Продовження на ст. 5)

Алла Коссовська-Давиденко

РІЗДВЯНА ВІЗІЯ

Чую я голос віщий:
„Тихо, вродилась Дитина!
Чвари покінчили відвічні
В цю урочисту хвилину:
Тихо, вродився Спаситель
В хижі убогій, старій,
Люди, Йому принесіть
Царські дари:
Мудрости ладан пахучий,
Миро соборної згоди,
Злото любови некучої
До свого народу!“
Чую я: спів урочистий
З неба осяйного лине:
„Діви поклоніться Пречистій —
Матері-Україні!
Люди, щасливі ви нині,
Слава, співайте, слава!
Дісне народилась на сіні!
Божо Держава!“ —
Раптом прокинулась: сон це?
Дивне видовище зникло,
Сипле різдвяне сонце
Золото променів в вікна...
1958

Надруковано хроніку пансіонів

ім. Івана Франка

Торонто. — Заходами Пансіону ім. Івана Франка, при співучасті Мистецького Клубу, Пансіону та при фінансовій підтримці „Нью Горайзон Програм“ появилася 346-сторінкова книга — „Хроніка Пансіонів ім. Івана Франка“, Торонто — 1963-1983. Матеріали до цієї книги зібрав Євгенія Пастернак; оформив її Роман Раделицький, Т. Тонкович і М. Кебало.

На зміст цієї хроніки, присвяченої „сеньйорам на-

шого суспільства“, складаються такі розділи: Передмова сенатора Павла Юзика, слово від редакційної колегії, „Історія пансіонів ім. Івана Франка“ та ряд статей про постанови цих пансіонів, життя їхніх мешканців, про їхній журнал „Новинки з пансіону ім. І. Франка“, а також багато свідань чільних осіб із політичних і духовних кіл, свідань мешканців цих пансіонів враз із перебігом їхнього життя і діяльності.

Сен. Дж. Тонер готується на секретаря оборони

Вашингтон. — Столичний щоденник „Вашингтон

Таймс“ поінформував, що сенатор Джан Тонер, республіканець з Техасу, член публікації якого в Сенаті кінчається в листопаді ц.р., вийде в понеділок, 2-го січня на Близький Схід на односторонній відвідинах Лівану, Єгипту, Савдійської Аравії, Йорданії, Ізраїлю і може навіть Сирії, щоб на місці зорієнтуватися в існуючій там ситуації. Сен. Дж. Тонер, голова Комісії збройних сил в Сенаті, не кандидував більше до Сенату, але в колах близьких до сенатора говориться, що він зацікавлений урядовим становищем, а найбільше постом секретаря Департаменту оборони, тим більше, що кружляють проголоски про відхід з цього становища Каспара Вайнберґера по виборах в листопаді цього року.

Офіційно такі спекулятивні міркування категорично заперечуються бюро сенатора Тонера, яке твердить, що його поспішна поїздка на Близький Схід була заплянована вже раніше і вона є в рамках його особистих зацікавлень, як голови комісії. У цій подорожі Тонер супроводить сенатор Джан Вернер, республіканець з Вірджинії, блискучий співробітник в комісії і приятель сен. Тонера. Лінда Гилл, пресовий речник сенатора, заявила кореспондентам, що Тонер вже раніше носився з думкою особисто відвідати деякі країни на Близькому Сході на підставі власних спостережень зробити висновки, як взагалі можливо розв'язати проблему в Лівані шляхом переговорів.

Втаємничені у закулісні справи особи кажуть, що Тонер ще в 1980 році старався про номінацію його на секретаря Департаменту оборони, але тоді переважала кандидатура Вайнберґера, особистого приятеля Р. Регена. Теперішню поїздку сенатора Тонера розцінюють на Капітолії, як дефінітивний крок в напрямку номінації його на бажане становище.

В АМЕРИЦІ

ЛІКАРІ У ВАШІНГТОНСЬКОМУ університетському шпиталі ім. Джорджа Вашингтона зупинили кровотечу з улькеса в сенатора Едварда Кеннеді і він тепер, згідно з офіційними повідомленнями речників шпиталю, почувається значно краще. Представник бюро сенатора у Вашингтоні Роберт Шрам заявив, що 51-річний Е. Кеннеді буде звільнений зі шпиталю за кілька днів і повернеться до нормальної праці в Сенаті. Кеннеді був доставлений до згаданого шпиталю в понеділок, 2-го січня ц.р., у відносно важкому стані, бо крім відкритого жовудкового улькеса він був сильно перестуджений і нарікав на інші недомогання.

КОЛИШНІЙ ВІЩЕПРЕЗИДЕНТ, а тепер кандидат на президента з Демократичної партії Волтер Мондейл заявив кореспондентам, що він на пості президента З'єднаних Штатів Америки шукав би в першу чергу шляхів до замирення і відновлення співпраці з Москвою, без якої годі собі уявити мир в сьогоденному світі. Критикуючи теперішню законотворчу політику президента Рональда Регена і, як він каже, „створення воєнної атмосфери“, Мондейл виступив в Крайовому пресовому клубі перед журналістами і тим самим започаткував свою передвиборчу кампанію в 1984 році. „В листопаді ц.р.“ — заявив Мондейл, — американські громадяни дадуть мандат черговому президентові ЗСА, який зуміє найкраще спричинитися до стабілізації економіки, змагатиме до покращання соціальних програм і замирення в світі“. Політичні спостерігачі кажуть, що Мондейл мав на увазі себе, коли говорив про „чергового президента“.

НЕГРИТАНСЬКИЙ ПРОПОВІДНИК і кандидат на президента Джессі Джексон отримав багато привітань за його допомогу при звільненні американського летуна лейтенанта Роберта Гудмана із сирійського полону. Привітання надіслали не тільки демократи, включно з кандидатами на президента з Демократичної партії, але також президент Рональд Реген і багато провідних республіканців, які одногласно ствердили, що Джексон належить публічне призначення від Уряду і американського народу за його старання, які увінчалися успіхом. Серед деяких політиків були також і голоси перестороги. Наприклад, сенатор Гордон Гамфрі заявив, що Сирія напевно намагалася таким потягненням підірвати авторитет Р. Регена, а сенатор Джек Гарн, республіканець з Юти, заявив, що Джексон напевно не був би поїхав до Сирії, якщо б полонений був білим американцем.

СПІКЕР ПАЛАТИ Репрезентантів Томас О'Ніл, змінивши свою думку про політику Адміністрації президента Рональда Регена на Близькому Сході, головні в Лівані, заявив кореспондентам, що Уряд обурював сам себе і цілий американський народ коли його речники виступали в користь присутності американського мирного корпусу і заявляли про скорі замирення в Лівані. Т. О'Ніл передбачав, що Палата Репрезентантів, яка, як відомо, збереться на свою чергову сесію 23-го січня, скоротить речень перебування морських піхотинців в Бейруті, якщо взагалі не заявиться за негайним відтягненням їх з Лівану. Позицію О'Ніла підтримав республіканець з Ілліной сенатор Чарльз Персі, домагаючись відкликання військових частин з Бейруту, бо вони там, мовляв, не відіграють більше конструктивної ролі у приверненні спокою і замирення.

РЕСПУБЛІКАНЦІ В ПАЛАТІ Репрезентантів і Сенаті побоюються, що відмова президента Рональда Регена підтримати підвищу податків в 1984 фінансовому році і неформально скорий ріст дефіциту у федеральному бюджеті може значно пошкодити ім'я у президентських виборах в листопаді ц.р. Президент стоїть на становищі, що під теперішню пору не можна нічого міняти, що могло б пошкодити відродженню економіки і зменшенню числа безробітних. Економічний план, на думку Р. Регена, діє справно і 1984 рік повинен бути роком успішним тим більше, що він, як кажуть економісти, може стати роком відродження Америки в кожному відношенні.

З радісним празником
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВИМ РОКОМ
шлемо усім нашим членам-союзникам, читачам наших видань, усім співробітникам і всім людям доброї волі — нашим братам і сестрам в Україні, українцям і українкам у розсіпній сушні, нашим найціннішим побажанням багатьох піт, здоров'я, щастя і успіхів!
ЕКЗЕКУТИВА УНСОЮЗУ і В-во „СВОВОДА“ІЗРАЇЛЬСЬКІ ЛІТАКИ ЗБОМБИЛИ
БАЗИ ТЕРОРИСТІВ

Бейрут, Ліван. — Налітаючи чотирма хвилями по чотирьох літаках, 16 ізраїльських бомбардувальників збомбили в середу, 4-го січня, сховки мусульманських терористів у східному Лівані, нанесячи великої шкоди і завдаючи численних жертв у людей.

Бейрутське радіо повідомило, що рейди, які продовжувалися понад годину в районі Баальбека, 40 миль на північний схід від Бейруту, залишили понад 100 осіб вбитими і 400 пораненими, більшість з яких були цивільними особами.

Ізраїльське військове командування в Тель Авіві заявило, що цілями були дві бази „проіранських мусульманських партизанів шіїтів, які були призначені проводити терористичні дії проти ізраїльських військ у південному Лівані. Летуні рейду повідомляють, що сховки були знищені, всі літаки повернулися на свої бази.

Як уже повідомлялося, у вівторок чотири ізраїльські літаки бомбардували містечко Бамдун, приблизно 12 миль на південний схід від Бейруту. Тоді ізраїльсь-

ке командування говорило, що цілями були бази підтриманих Сирією мусульманських партизанів, але поліція Бамдуна повідомила про незначні шкоди під час того рейду.

Рейди на Баальбек, який знаходиться у східноліванській долині Бекаа, були дев'ятим ізраїльським бомбовим ударом у Лівані від 4-го листопада, коли 29 ізраїльських вояків та 32 цивільні араби були вбиті в південноліванському порті Тир бомбовим нападом шіїтських терористів-самовбивів.

Ізраїльські війська у південному Лівані становлять постійні цілі для терористичних дій мусульманських партизанів. Останні повідомлення з Ізраїля говорять, що ізраїльтяни мають намір зменшити кількість своїх військ у цьому районі, особливо в Тірі та Сидоні, для того, щоб зменшити втрати.

Збомбардований Баальбек був головною квартирою групи шіїтських мусульманів Ісламів Амаль, в якій було щонайменше 350 іранських революційних гвардійців.

У СВІТІ

РАДА БЕЗПЕКИ ООН збиралася в середу, 4-го січня, на термінову вимогу уряду Анголі для обговорення південноафриканського військового наступу на ангольську територію. Минулого місяця Південна Африка розпочала наступ, заявляючи, що її війська переслідують партизанів, які борються за незалежність Південнозахідної Африки (Намібії), але мають свої бази в Анголі та роблять свої наскоки і рейди з ангольської території. Анголія заявила, що південноафриканські війська заглибилися на 125 миль на територію Анголі та напали на п'ять міст.

ТИСЯЧІ ПРАЦІВНИКІВ різних громадських служб Ізраїля припинили працю у вівторок, 3-го січня, виявляючи тим самим протест проти урядових заходів ощадності, включаючи підвищення цін на хліб, м'ясо і молочні продукти. Робітнича профспілка Гістаруд обвинуватила міністра фінансів Ігала Коген-Орґада в „несчесних і брудних діях“, коли він намагався скоротити витрати і зменшити інфляцію, яка досягла рекордного рівня 160 відсотків на рік. Профспілка відкинула будь-які переговори з урядом відносно заробітної плати. Уряд намагався обмежити зростання коштів на життя.

САЛЬВАДОРСЬКА АРМІЯ повідомила про зміни у військовому командуванні, але без задоволення тих вимог, які представив віцепрезидент Джордж Буш, як він відвідував цю країну минулого місяця. Американський уряд вимагав звільнення з військової служби тих старшин, які були причетні до діяльності так званих „бригад смерті“. Дипломати і політичні діячі Сальвадору говорять, що уряд Сальвадору опинився перед великими труднощами при розв'язанні цього питання: припинення переслідувань при продовженні боротьби проти партизанів з одночасним покращанням тих, які проводять цю боротьбу. В сальвадорських умовах це неможливо, — говорять сальвадорські політики.

УРЯД ТУНІСУ ПРОГОЛОСИВ у вівторок, 3-го січня, надзвичайний стан по всій країні та встановив поліційну годину від вечора до світанку після того, як поширились демонстрації та безпорядки в двох найбільших містах країни — столиці Тунісі та Сфаксі, викликані підвищенням цін на основні продукти харчування. Уряд закрив усі школи до суботи та заборонив будь-які громадські зібрання більше трьох осіб. В той час, як уряд закликав населення до спокою і порядку, неофіційні повідомлення говорять про щонайменше 25 осіб вбитих і десятки поранених у народних заворушеннях проти підвищення цін, особливо на хліб.

ПЕРЕД ЗАГРОЗОЮ повного опанування Сальвадором лівими партизанами, Адміністрація президента Рональда Регена підготувала план рівно 100 мільйонів доларів додаткової військової допомоги для зменшення сальвадорської армії. Офіційні представники Адміністрації заявили у вівторок, 3-го січня, що президент Р. Реген віддав остаточне рішення про надання такої допомоги до того часу, поки комісія центральноамериканських справ, очолювана колишнім державним секретарем „Генрі Кіссінджером“, не подасть свого звіту про стан справ у країнах Центральної Америки. Очікують, що звіт буде готовий наступного тижня.

У наступному числі
Українського Тижневика:

In The Weekly, January 8:

- Freedom House releases results of annual survey on freedom around the world.
- Conclusion of Marco Carynnyk's article "Blind eye to murder: the West and the famine."
- From our pages in 1944, Panorama, New releases, Notes on people, and more.

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-8964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members \$1.25 a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to: "Svoboda", P.O. Box 348 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Вчорашній терорист — посередник миру

Яссір Арафат був співзасновником і головою підпільно-революційної Палестинської Визвольної Організації (ПЛО), яка дотепер не визнає існування Ізраїля, як держави, і мріє про зіштовхнення її до Середземного моря. Він має на своїй совісті довгий ланцюг доканих цією організацією індивідуальних і збірних актів терору. Але він здобув собі міжнародне ім'я і як політик, лідер колишніх арабських втікачів з Палестини, коли у 1948 році Ізраїль проголосив свою незалежність. Його приймали оваційно в ОН, його запросили до Відня канцлер Австрії. Арабський світ не включив палестинських втікачів у свою господарку, а залишив їх, як якусь окрему особовість і за тих останніх 35 літ число палестинців зросло до поверх двох мільйонів. Вони є центральною проблемою миру чи війни на Близькому Сході, бо без конструктивної розв'язки цієї проблеми Близький Схід залишається постійно однією із найнебезпечніших, «бочок пороху». Але, коли 1-го вересня 1982-го року през. Реген проголосив свій план замирення на Близькому Сході, в якому казалося про широку автономію для палестинців на правому березі Йордану у гірсько-державному пов'язанні з Йорданією, яка володіла цією територією поки її не окупував Ізраїль, в принципі Арабська Ліга поставилася до того плану позитивно. І Яссір Арафат, завжди ще не визнаючи Ізраїля, також ніби схилився прийняти той план.

Тоді знайшлися лівіші за Арафата екстремісти в ПЛО, які проголосили його, як „просто-суданця“, „капітулянта“ і „зрадника“ палестинських інтересів і в рядях ПЛО настав гострий конфлікт. Сирія підтримала бунтарів і та екстремістична група ПЛО перемогла: Яссір Арафат примусили залишити Ливан, де він відкривав свою головну квартиру, і його та кілька тисяч вірних йому бійців вивезли під прапором Об'єднаних Націй грецькі кораблі, що їх охороняла французька військова флотія, лякаючися ізраїльської інтервенції. Яссір Арафат став ніби рядовим політичним емігрантом. Але несподівано він завітав до Єгипту і газети принесли свідчення, як його в обіймах привітав єгипетський президент Госні Мубарак. Це стало міжнародною сенсацією, бож відколи його президент Анвар Садат підписав сепаратний мир з Ізраїлем, арабські екстремісти бойкотували Єгипет. На цій сенсації не закінчилося. Виявилось, що замирення між єгипетським президентом Мубарак і Яссіром Арафатом прийшло внаслідок делікатної закулісної дипломатичної акції Америки. Американські керівні кола донедавна трималися принципу, що Вашингтон так довго не визнає ПЛО і її лідера Арафата, поки ПЛО і Арафат не визнають Ізраїля, як існуючої „де факто“ („де юре“) держави. Ця тактика, як радше засаднича політика, змінилася. Американські керівні кола прийшли до переконання, що Яссір Арафат є таки найпопулярнішою серед палестинців фігурою. Американський спеціальний амбасадор для справ Близького Сходу Доналд Румфсфелд, колишній секретар оборони за президентури Джеральда Форда, стрінувся потайки у Лондоні з Йорданським королем Гуссейном та переконав його, щоб Гуссейн замирився з Арафатом і щоб вони обидва включилися в процес замирення на Близькому Сході.

Ізраїльський прем'єр Іцак Шамір страшенно обурився на факт замирення між Мубарак і Арафатом, вбачаючи в цьому чи не порушення єгипетсько-ізраїльського мирного договору. Шамір забув, що він сам був за часу володіння Британії в Палестині підпільником-революціонером. У всесвітній історії чимало прикладів на те, що вчорашній революціонер став державним мужем і політичним лідером визволеної батьківщини. На судових процесах в Польщі між двома світовими війнами українські адвокати, оборонці підсудних, членів ОУН, не раз покинувалися на історичний факт, що Юзеф Пілсудський, перший начальник воскреслої польської держави, брав активну участь в революційно-експропріаційному нападі під Безданами, був переслідуваний царською поліцією і схоронився на терен приналежної до Австро-Угорщини Галичини. Речник Державного департаменту правильно заявив, що Америка привітає кожного, хто допоможе до замирення на Близькому Сході і якщо б Яссір Арафат хотів включитися в той процес, то ЗСА визнають його, як легітимного представника палестинців.

У політиці нема нічого неможливого. Діються дивні дива, особливо, коли державними мужами стають індивідуальності, обдаровані політичною візією і здатні скеровувати хід подій на нові рейки. Ізраїль покищо не хоче чути про припинення нових осель на правому березі Йорданії та про зворот тієї території Йорданії. Але Ізраїль не може дозволити собі на конфлікт із ЗСА, від яких він цілком залежний — військову, політично і фінансово. Якщо Арафат став би дійсно посередником миру — це був би величезний успіх американської дипломатії.

Коли обертаємо останні сторінки календаря з 1983 року, ми несвідомо зближаємося до орвеллівського кошмару. Джордж Орвелл (Його справжнє ім'я Ерік Блэк), англійський письменник, народжений в Бенгалі, Індія, що в жорстоких роках Другої світової війни написав надзвичайну повість про „досягнення“ людства, яку назвав „1984“.

Ця книжка була впродовж багатьох років не тільки „бестселлером“ у цілому світі, але також стандартним зображенням крайнього психічного та фізичного пошкодження людини тоталітарним ладом. Хоч у році 1984 минає 35 років від написання згаданої повісті, літературні критики ще й досі не згодні в тому, що з себе ця повість являє: передбачення приреченої долі людини, остерогу людства перед грядучою, темною добою історії та, можливо, кінцевим етапом цивілізації людства, геніальну сатиру чи кошмарну розвагу.

Дія повісті „1984“ відбувається в Англії, в якій у тому часі було розташоване головне правління крайньої соціалістичної імперії Океанії, що домінувала над ЗСА, Латинською Америкою та над усіма країнами, що становили коліс Британської імперії. Орвелл яскравими мазками змальовує добу авторитарної тиранії людства трьома поетами, що ведуть між собою перманентну війну, і шляхом нечуваного деспотизму, садизму, глумливість фізичної сили та стегення порухів, дій і думок своїх підданих намагалися позбавити всіх людей свободи думання, перетворюючи їх у сліпі знаряддя своєї тиранії.

Прикметник орвеллівський означає відлюдкування, цебто позбавлення людини її індивідуальності та людських почуттів. Для осягнення цієї мети правління Океанії вживало засобів високозаансованої технології, тортури, густої сітки секретних агентів та рафінованої пропаганди в стилі:

„Делегати IV Конгресу СКВУ привезли добру новину: СКВУ не тільки не загнав долі УККА, але навпаки, наша громада на поселеннях додалася про позначки замирення, позначки об'єднання, а це означало, що замість витрачати час — в цьому і великі зусилля в поборюванні один одного — ми тепер зможемо наші зусилля зжити на поборювання наших дійсних ворогів. Найважливіше усього, щоб ми зуміли цей імпульс відповідно зловити і йти вперед, а не звертати до старих, жалюгідних у своїх конвенційних звичок.“

Автор цих рядків як актин із делегатів хоче дати коротку аналіз, — хто і як допоміг цю добру новину реалізувати. Діяли видимі і невидимі конструктивні сили.

До видимих сил, які рішуче привели до успіхів СКВУ, треба віднести кількість делегатів, які були

Лев Яцкевич

„1984“

— ФАНТАЗІЯ ЧИ ДІЙСНІСТЬ?

„Старший брат стежить“ (Big Brother is watching).

Одним з вагомим засобів технології був великий надзвичайно вибірний скан, який автор називає „телекскріном“, заінсталований в квартирі майже кожного мешканця Океанії. Це давало змогу секретній поліції стежити за кожним словом та порухом мешканців квартири, а рівночасно провадити рафіновану пропаганду з метою дезорієнтації та „полоскання“ мозків своїх підданих.

Стандарт життя в Океанії, в якій жив герой його повісті Вінстон Смит, був примітивний і пригноблюючий, щось як в Союзі, до якого Союзі; автор згадує про купони на одяг, регулювання способу харчування, обмеження користування електричним струмом та газом в певних годинах дня. Ознакою „добробуту“ в Океанії може правити факт, що майже половина мешканців Океанії ходила босоніж.

В цілій країні панувала постійна психоза війни, наведена гістеричною пропагандою, що доходила до свого апогею в часі т. зв. „тижня ненависті“. Контрольним фактором та засобом „сполокування мозку“ людей в Океанії було т. зв. „подвійне думання“ (Doublethink), метою якого було сповнення мозків інкодуванням протирічними поняттями в стилі: брехня — це правда, чотири п'ять, або „Старший брат стежить“. Цією самозапереченою філософією була просякнута ціла верхівка Океанії. І так, „Міністерство миру“ займалося не миром, а війною; „Міністерство правди“ — брехнею; „Міністерство любові“ — тортурами; а „Міністерство добробуту“ — убожеством. У висновку: перманентний мир був тотальний перманентний війни; це про-

тирчіла лягло в основу змісту партійного гасла: „Війна — це мир“.

В п'ятитомі повісті Вінстон Смит, доволітич член INGSOC-партії (INGSOC — це акронім англійського соціалізму) планує патетичний бунт проти „Старшого брата“, символічного лідера гнобленого суспільства.

Повість кінчається повною капітуляцією героя перед філософією INGSOC-у внаслідок тортури у підземеллях поліції „Думання“. В одній сцені О'Браєн, головний „інквізитор“ поліції, дає героєві повісті лекцію партійної мудрості: „Якщо хочеш бачити образ майбутнього, уяви собі чобіт, що топче безперервно людське обличчя“.

І тому не слід дивуватися, що повість „1984“ захитала в багатьох віру у здатність людства врятуватися від грядучої темної доби та захистити в ній основні християнські цінності: перевагу добра над злом та віру в Бога.

Передсмак кошмару року 1984, — пишуть у пресі і голосять з радіо і теледисків на Заході, — люди пережили на власній шкірі в Німеччині та в окупованих нею країнах, в часі націонал-соціалізму, в Італії в часі фашизму, та переживають його тепер в Союзі і імперії, на Кубі, в Афганістані та в Комуністичному Китаї. В цей спосіб сорок тоталітарних країн на Заході залюбки додається ще й Південну Америку.

Між життям людей, зокрема в СССР, та повістю Орвелла „1984“ можна провести багато аналогій. Американський соціолог Дейвід Гудмен написав на цю тему цікаву статтю в минулому році в журналі „Футуріст“. У статті стверджує він, що, хочемо не хочемо, пору в ЗСА безпосередньо

загрози орвеллівського кошмару, але технологія для нього вже існує. Він вирахував, що на 137 технічних передбачень Орвелла — 100 стали вже дійсністю. Наприклад — апарат для підслухування биття серця на віддалі: такий апарат основується на використанні силового електричного поля живого організму та чутливих приймальних елементів (sensors). З інших передбачень Гудмен згадує наркотичні ліки, що змінюють процес діяння мозку; хемічні речовини для позбавлення деревистих, як „Agent orange“, що його вживали в В'єтнамі; компютерні пам'яті, що вміщують детальні інформації про сотні тисяч людей; самопогінні бомби, що заступають бомбовики; штучне запліднення тощо.

Видатний американський коментатор Волтер Кронкайт 7-го липня 1983 року дав у телевізійній програмі CBS блискучу аналіз повісті „1984“ та її сумісності з майбутнім в Америці, в есеї п. 3. „Рік 1984 зрештою-ванний“. Він повторює погляд Д. Гудмана про те, що в ЗСА існує достатня технологія для авторитаризму, але покищо немає багато охочих запрягти її до колісниць диктатури. Хоч — з другого боку — кожний з нас з поступом технології стає у шораз більшій мірі предметом електронного обмеження, компютери керують шораз більшою частинкою суспільного життя, хемія змінює наші умови в тривожний спосіб, гедонізм опановує шораз більше модерну людину, а злочини, вбивства та насильства більшають кожного року. В страхливий спосіб ці речі несуть в собі потенційну загрозу для втрати американської дощогочасної свободи. Але найбільшу загрозу становить слабка воля людини та легкість, з якою ми дозволяємо проникати тим загрозам крізь наш моральний бар'єр. Найближче майбутнє покаже, чи „1984“ — фантазія чи дійсність.

Професіоналісти в основному були за прийняття Української Американської Координаційної Ради в члені СКВУ, вважаючи такий крок доцільним у напрямі осягнення нашої внутрішньої консолідації.

Іншою групою, що впливала на збереження СКВУ як загальногромадської організації, були дійсно патріотично думуючі члени ОУВФронт. Серед них були й ті, що в такий чи інший спосіб, виконуючи доручення своїх керівників, допомагали опанувати УККА, тим самим „допомогли“ довести до такого стану, в якому УККА сьогодні опинилася. Вони бачать безглузді ідеї опанування УККА в 1980 році у Філадельфії, і тим разом в тій чи іншій

дидатуру якого вони спільно з Союзом України та Пластом перші офіційно висунули.

Професіоналісти в основному були за прийняття Української Американської Координаційної Ради в члені СКВУ, вважаючи такий крок доцільним у напрямі осягнення нашої внутрішньої консолідації.

(Продовження на ст. 6)

ВІСТІ З РИМУ

Процес беатифікації Слуги Божого Митрополита

(УПБ, Рим). — Праця

для підготовки беатифікаційного процесу Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького почалася тому тридцять літ. За той час зібрано звання свідків різних національностей і наших осіб, що знали життя й діяльність Великого Митрополита. Ці звання зібрано в п'ятьох групах тощо. Зроблено в досить скромних розмірах проголошення про цей процес із закликом до молитов за прославу Слуги Божого, головної між нашими людьми. Почалося видавання творів Митрополита. Зроблено суммарію звання свідків, над яким тепер працює адвокат тієї справи при Конгрегації для Справ Святих — швейцарець д-р Карло Снідер. Делегати до цього досліджу богословів, імена яких відомі лиш відповідним чинникам Апостольського Престолу, вже дали свої позитивні оцінки про твори й життя Митрополита. Стоїмо, отже, в передісторичній фазі цього процесу.

Що потрібно для дальшої дії? На жаль, цей важливий процес, який маволовимо справу у наших парафіях на поселеннях. Виглядає, що наші отці парохі замало докладають праці і зусиль, щоб справа беатифікації Митрополита Андрея жила між нами. Замало знає про те цілий католицький світ. Цього всього не може зробити одна особа постюлатора (о. д-р Степан Гарванко). До акції треба взятись „нам усім по всіх закутках нашого поселення“.

Потрібно молитов за прославу Митрополита. Слід робити це щоденно, треба робити це також спільно по всіх наших церквах при різних нагодах. Зовнішнім доказом, що Господь хоче прославити свого Слугу, є для беатифікаційного процесу чуда, що сталися за посередництвом Слуги Божого. Є стільки між нами невеличких чужих, є безліч осіб у різних тяжких потребах чи скрутах! Чому в таких випадках не просити заступництва Слуги Божого Андрея не тільки особисто, але й цілою родиною чи громадою? Це треба робити у великій душі віри і

просьби. По вислухання такої просьби треба негайно зголосити весь факт до свого єпископату, щоб він відповідно комісією потвердив, що сталося надприродне оздоровлення чи поміч. Це треба робити з бажанням прослави Митрополита і з вірою.

У дусі таких молитов і гарячого бажання треба нашим Владикам, нашим церковним братствам і організаціям писати прохання до Святого Отця, щоб приступив до завершення процесу беатифікації Митрополита Шептицького. Такі просьби з аргументацією і прикладами героїчних чеснот Митрополита повинні зробити в першу чергу всі наші Владики.

Акція молитов і просьб про чуда-поміч Слуги Божого Андрея треба поширити і на кола католицьких громад інших обрядів. Не можемо в такій справі бути загумікованими. Бо беатифікація — то діло цілої Церкви і її молитов. Таку акцію можуть робити разом зі своїми священниками наші миряни, запрошуючи на парафіяльні Богослуження чужинців, ознайомлюючи їх із великою постаттю нашого Митрополита, його пастирською ревністю, його екуменічними трудами, його великим духом у тяжкі часи нашого народу в останній світовій війні, його страданнями на засланих і вірністю Христові, його добротою і шляхетними прикметами духа. Кожна нація-громада повинна бодіти раз у рік відбутися молитви зібрання з іншими братами по вірі і спільно для цього діла молитися.

Ми звичайно спалахуємо добрими бажаннями в якомусь моменті і зразу забуваємо. Ця справа вимагає нашої постійної молитви і дії. Невадво появитися короткий життєвий Митрополита Андрея в англійській мові, пер бл. п. о. д-ра Василя Лабі. Треба буде цієї гарній твір якнайбільше поширити між чужинцями і своїми.

Приступім у новому році до цієї акції, щоб наш Ювілей 1000-ліття ми стрінули з беатифікацією нашого Великого Митрополита Андрея.

Ол. Шпилька

Стук?

Той хто ремствує на багаточисельність українських організацій, має підстави нарікати на новостворену інституцію у нашій громаді — Товариство Українських Колядників, у скороченні — ТУК. Програма цього товариства передбачає Об'єднання українських колядників з метою зближення, узгодження й обміну досвідом та інформацією людьми спільних зацікавлень для покращання й доомогою корисним цілям українського суспільства. Передбачається негайне створення Світового ТУК, що, очевидно, називатиметься СТУК.

— Навіщо нам це це товариство? — запитає я ентузіаста СТУК-у Остапа Горілого.

— Треба шкодувати, що

до такого об'єднання не долучалися раніше, — відповів він. Не мали б ми такого хаосу у відвідинах із колодою, різних непорозумінь, що одному колядують по декілька разів, а іншому — ніразу. Я кажу, не маю тебе на гадці, але скільки таких патріотів вибралося поза околиці, що їх із свічкою не знайдеш. А коли й знайдеш, то своїми хоромами та амвонтованими барами та головами закрутують і бачи забувають, що й про коляду забувають. Інший, каже, так „обдарує“, що за газоліну не звернеться.

Ускладнив, розповідає, справу перехід багатьох українців на новий календар. Прибудуть колядники, а господар повідомляє, що

(Продовження на ст. 6)

Тут усе було. Кров, біль, крик, радість і благодарні стріли у ворога. Все це змішалося в один нерозривний вистріл: турбота за інших. Це не одна тільки мить, ця хвилина, це вічність. Чи в такій турботливій порі, могла творити муза? Вона залякла безрезним холодом, що вів із хусткою старого, в розвалинах — замку, вона замкнула, бо надійшла „доба жорстока, як вовниці“ (О. Ольжич).

І в гарячій заграві той день надходив, надійшов, але Україна посто і його близька земля Карпатська Україна сплила кров'ю, загоріла болем і хоч радісно заграли визвольні трембіти в Ракові, в Хусті, Сваляві й Ясіно — то чужі війська придушили здобуту волю! Поставла накоротку свою державу із своїм проводом, президентом, соймом і своїм військом. Але вороги поконали цей твір і автор, прохочаючи повенними зруйнованими дорогами, провів боротьбу у своїй власній душі й розчарований створив поему „Рут“, яка не дійшла до читача. І ми не знаємо її змісту. Здогади тільки можуть бути, що вона може і написана на мотив Івана Франка „На ріках Вавилонських“, але це тільки здогад.

Потім посто на кілька років замовч. Але його мовчанка тривала коротко. Він повернувся оновлений, збагачений новими акордами, за якими він сам колись кликав своїх друзів, соратників боротьби, йти з ним разом до бою. Поет повернувся до свого улюбленого Парнасу, з новою зброєю, озброєний новими атрибутами поетичного досвіду. Поет Зореслав не втратив свого таланту. Він живе ним, і вони одностійно йдуть разом і творять далі, і може відтворять і поему „Рут“, загублену на крутих дорогах розсіяння.

Михайло Бажанський

ПОЕТИЧНИЙ ШЛЯХ ЗОРЕСЛАВА

III.

Щоправда вони найглибші своєю контемпліацією. Прикладом нехай послужить тут цитата із прекрасного, незвичайно вдалого сонету:

Сповітність міра хвиля і днів і літ,
Віки злітаються в дужий монолог, —
Без Вчора й Завтра, в сонячне Сьогодні.

Таких висновків-роздумів над життям у вселенній, в чернечій келії в автора „сонця і блакиті“ небагато. До цього циклу можна б було зарахувати вірш „Ноктюрн“, який є частинно і продовженням його філософських теїстичних роздумів над дивовижною, але блискучо-викінченою до нюансів побудовою світу, в якому живе цікава істота, що зветься людиною.

Згадану другу збірку поезій, про яку йшла тут мова, закінчують два знаменні вірші, зовсім іншого жанру та іншого літературного стилю, але вони трактують одну й ту ж саму величезну думку — невпинну боротьбу на шляху до всенародного визволення. Ці два вірші характеризують всю творчість і вони в Зореслава є пунтою всього творчого надбання. У вірші „Ідемо“, присвяченого українському юнацтву, накреслена програмова дорога, якою прямує молодь 1930 років, до осягнення своєї цілі — самостійної української держави. А в ідеологічному вірші, що зветься „Завтра“, який, так би мовити, закриває доперішній прийдений етап, і всю допотопну літературну творчість поета, кажує недвозначно то величезне діло, якого поет, як людина поклонився, завітніше життя, що мусить все таки надійти, проти волі ворогів, бо так хоче нація.

У книжці з 1963 року, що видана у тридцятьліття після появи першої збірки віршів. Зореслав, крім вибраного із згаданих двох збірок поезій, додає ще одинадцять нових віршів з різних часів, з різною тематикою, але вже точно позначених датами, коли їх він написав, але тільки епізодично, уривками. На думку рецензентів, твори написані від пам'ятного 1936 року — загинули, між якими і сліда також дошва мовчанка поета. Чи це покинула муза поета? Ні! Є відповідь на поставлене питання. Тому в тій ніби мовчанці, загинула також дошва поема „Рута“. На оправдання дошвої мовчанки можна б було послужитися, старою, але дуже вірно приповідкою, що „інтер арматент музе“ (коли промовляє зброя, мовчати муза). Але ми довідемося про існування поеми, що її поетові не пощастило заховати і пізніше не довелося її відтворити, то, що створила наболяла душа, в часі мартирології народу під Карпатами і його власного.

До цієї збірки „З ранніх весен“ Богдан Кравців написав авторитетне вступне слово і провів дуже докладно огляд творчості Зореслава. Він, як і всі інші рецензенти і завансовані критики дуже високо оцінив творчість Зореслава.

В тих останніх віршах читач знайде ще глибшу нотку розчарування, що їх принесла кірпатська доля, як вже відступно вкравдалась у його творчість це до створення Карпатської Української Держави. По невдачі, вона зарисувалася ще глибше. Нездійснення змагу утримувати свою державу, яку поет бачив так ясно у своїх візях, як мету його власного життя, як зовсім реально прийшло до свого народу. Він бачив прихід того віминного дня. І той день прийшов. І він, поет, мав змогу себе особисто віддати тій державі. Дати свої услуги як душпастиря Карпатської Січі. І в перестрілці між військами славної Карпатської Січі з військами чеського генерала Прхали, поет Зореслав, як душпастиря, прощає в останню дорогу, на другий крайний світ загинулого сина Каленника Лисюка, що прихав тоді в 1938 році з далекі Америки, що його потягнуло почуттям зову крові. Фотографував бій у Хусті. Фотографував подію, яка залишилася догортаючою пам'яткою, подію, якої і мені історична Немезіс присудила бути наочним свідком.

Христос Рождається!

УКРАЇНЬКА МЕДИЧНО-ХАРИТАТИВНА СЛУЖБА

колишній Український Червоний Хрест на чужині
з нагоди Різдва Христового та Нового Року
шле

**Найщиріші Побажання Веселих Свят
і Щасливого Нового Року!**

Високопреосвященнішим Ієрархам і Всесвітньому Духовенству Українських Церков, Українським Науковим Установам, Товариствам, Молодечим Організаціям, Прихильникам і Добрам, нашим Жертводавцям, Збірщикам, „Самопомочі“ з Відділами, Суспільній Опіці із Відділами, Жіночій Допомоговій Організації з Відділами, Лікарським Товариствам, Українській Пресі, Представництвам, Станицям, всім членам УМХС та всім Українській Спільноті на чужині і в Рідному Краю.
Мюнхен, грудень 1983

Рада і Управа УМХС

**З Різдом Христовим, з Новим Роком
та Святим Йорданом**

найщиріші побажання Веселих Свят

пересипає
**КВІТАРНЯ
"BEST"**

2224 W. Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622
Tel.: (312) 276-3747

**ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ**

та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— бажає —
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ,
ВИСОКОПОБАЖАНИМ КЛІЄНТАМ
І ВСЬОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

Марія Саврас-Нушнір
власник — **САЛЬОНУ КРАСИ**
SONYA'S BEAUTY SALON
85 East 4th Street — NEW YORK, N. Y.
673-4008

Веселих Свят

та
Щасливого Нового Року

вщ. покупцям і ПРИЯТЕЛЯМ
— бажають —
Я. КУХТИН і СОФІЯ МАНЬКО з дітьми
власники фірми

„КОСМОС“

4944 N. Broad St., Philadelphia, Pa. 19141 GL 7-5664

Веселих Свят

та
Щасливого Нового Року

— бажає —
В. РОМАНІШИН і ДЖ. МЕЛЬНИЧУК

**Українська Квітарня
"FERNCO"**

Різдвяні прикраси мого — Вукети — Корсакі
Весільні квіти — Шпигальні квіти
Похоронні візки
890 Springfield Avenue, Irvington, N.J. Tel.: 371-4197

УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

Щасливих Свят Різдва Христового і Нового Року

бажають

Юлія і Михайло Петришин
власники фірми **Klein's Co.**

734-736 N. 2nd Street, Philadelphia, Pa.
МЕБЛІ І ДОМАШНІ ТА ЕЛЕКТРИЧНІ УСТАТКУВАННЯ
WA 5-7362

Веселих Свят Різдва Христового

та
Щасливого Нового Року!

ВШ. Клієнтам, Друзям та Знайомим

бажають

АНТІН і ВІРА ШУМЕЙКИ
та Працівники

УКРАЇНСЬКОЇ ПОДОРОЖНОЇ АГЕНЦІЇ

KOVASNIUK TRAVEL INC. ЗАСНОВАНА 1920 Р.

157 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003 ■ (212) 254-8779

Нагадай, бандуро, співами"

Про IV Світовий Конгрес Вільних Українців, що недавно відбувся в Торонто, багато сказано й написано, тож тут не місце про нього розписуватися. Рівночасно з ІУ СКВУ в Торонто відбулася й інша зустріч, що мала певний зв'язок з Конгресом. Тому що він закінчувався в неділю пропам'ятною жалобною урочистістю, присвяченою п'ятдесятиріччю Українського голокосту 1932-33 років, на це треба було підготувати відповідну мистецьку програму. Тому секретаріат СКВУ звернувся до Товариства Українських Бандуристів, щоб приготувало від себе відповідну програму на це сумне віче.

Розіслано ноті й листи до бандуристських осередків та поодиноких бандуристів по цілій Північній Америці із запрошенням з'їхатися до Торонто на третє й четверте грудня.

Чи приватними автомашинами, чи автобусами, чи літаками бандуристське товариство з'їжджалося з цілої Канади та ЗСА в п'ятницю до Торонто. Їх зустрічали, розмішували по гостинних домах.

У суботу рано в приміщенні під українським православним собором святого Володимира зібралось більше сотні бандуристів. У залі шум, хто стріє бандуру, хто вправляє, а хто вітається з побратимими та поєстрами, з якими може вже роками не бачився. Нас усіх єдине — любов до бандури.

Розділюємося за голосами й пробіраємо свої партії, а годі найважливіше — спільна проба з бандурами. І що? Подумайте, легко за один день з майже півтораста окремих особистостей створити згуртований колектив? Звичайно, не легко, але коли цим колективом керує наш панотець, диригент Української Капелі Бандуристів імені Тараса Шевченка Григорій Трохимович Китастий, то справа йде гладко. Ми й не опам'яталися, як ми почали співати як один голос та грати як одна бандура.

Під час перерв місцева громада подбала за харчі,

чи то перекуски, чи смачний обід. Пополудень і ми готові. Маєстро Григорій Китастий каже нам останні повчальні слова: щоб завтра наша музика дійшла до душ наших слухачів, наші серця мусять бути радісні та чисті.

Неділя рано. Кілька годин перед виступом ми розмішуємося на сцені, з котрої нас почує десять тисяч слухачів. І нає не мало — сто сорок вісім бандуристів з'їхалися з Монреалю, Оттави, Торонто, Сент-Катарінсу, Вінзору, Танлербю, Вінніпегу, Саскатуну, Едмонтону та Ванкуверу, а із ЗСА — з різних міст, також від одного до другого океану.

Вимарші і виступ. Очі в'їті в нашого панотця Григорія Китастого. Легкий жест, і з наших бандур та уст зриваються Шевченкові „Думи мої“. Пісня пориває нас, полонить своєю силою. Граємо, як здається, ніколи не грали. Пам'ятаємо тих, що п'ятдесят років тому впади жертвами голокосту. Іа наша пісня також нам каже,

що Народ мій є! Народ мій завжди буде! Ніхто не перекреслить мій народ!

„Кант про страшний суд“. Так, смерть, особливо голодова смерть — страшна, але буде Суд і заподіяний нечужаний у світі лоті кривді не втекти від справедливої карі, якщо не людської, то Божої...
А тоді — пісня „Ой, з-за гори кам'яної“, увертюра до могутнього „Байди“ Гната Хоткевича, Леонтовича „Дударик“. І врешті — наше слово — „Марш молодих“. Радісна пісня молоді, що сміливо дивиться в майбутнє, бо знає, не зважаючи на всі перепони, наші клич:

Вперед, соколи!
До сонця й волі!
Як маки під бурєю цвіте.

Пропам'ятне віче закінчується так, як почалося — молитвою. До нас долучаються об'єднані хори Торонто, — і тоді із сотень грудей ліне Лисенков „Боже великий, єдиний“.

А.Д. Горнятевич

**Різдвом Христовим
і Новим Роком**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

та
Щасливого Нового Року

— бажають —

ЯРОСЛАВ БЕРЕЗОВСЬКИЙ

— і —
ПЕТРО КУПЕР
власники фірми

B & B MEAT PRODUCTS

168 BEDFORD AVENUE BROOKLYN, N.Y.
Tel.: EV 8-2811

Шановним нашим
ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ
з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ

та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— бажають —

С. САВЧУК і Б. ГАЛАГАН
власники ФІРМИ

Brody Meat Prod., Inc.

96 Second Avenue — New York, N. Y. 10003

Тел. GR 5-5052

З Різдвом Христовим і Новим Роком

Ієрархам і Духовенству Українських Церков, Проводам Українських Організацій, Товариств і Установ, всім своїм Членам та всім Українській Громаді

щирі побажання
пересипають

**ДИРЕКЦІЯ І ПРАЦІВНИКИ
УКРАЇНСЬКОЇ ШАДНИЦІ**

„ПЕВНІСТЬ“

ГОЛОВНЕ БЮРО:

SECURITY SAVINGS & LOAN ASS'N

932-936 North Western Avenue ■ Chicago, Ill. 60622
Phone: (312) 772-4500

ФІЛІЯ:

2166 Plum Grove Road ■ Rolling Meadows, Ill. 60008
Phone: (312) 991-9393

Веселих Свят!

**Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО**

і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всім нашим Покупцям, Клієнтам, Родині і Знайомим

засилає

Universal Parcel Service, Co.

Висилка пакоч в Україну по поміркованих цінах.

661 Manhattan Avenue
Brooklyn-Greenpoint, N.Y. 11222
Тел. (212) 389-6747

**Христос Рождається!
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року**

Українському Духовенству, Організаціям,
ВШановним Клієнтам і Знайомим
щиро бажає

ЮРІЙ ВАСИЛЕНЮК з дружиною ЮЛІЄЮ
і донькою **МАРУСЕЮ**

власники

УКРАЇНСЬКОЇ КРАМНИЦІ

ASTORIA

MEAT PRODUCTS INC.

35-09 Broadway Long Island City, N.Y. 11106
(між 35-36 вул.) Тел.: 726-5663

**Веселих Свят
та Щасливого Нового Року**

Родині, Знайомим та Дорогим Гостям

Українського Ресторану

LESHKO RESTAURANT

бажають власники

**ІВАН і МАРІЯ ДРОБЕНКО
і СИНІ**

111 Ave. "A", New York City

473-9208

**З нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
НОВОГО РОКУ**

широсердечні привітання і найкращі побажання
Єпископатові, Духовенству, Монашам чинам, всім
вірним Українських Церков Клієнтам, Родині,
Працівникам, Приятелям та Знайомим
пересипає

ВІДОМА УКРАЇНСЬКА СТУДІЯ:

**MAKARENKO
STUDIO, INC.**

344 Sommerville Place
Yonkers, New York 10703

Office: (914) 423-5008 • Студія: (914) 968-7673

Яка виконує по-мистецьки декоративне роз-
малювання церков, малювання і рестав-
рація ікон, плащаниць, іконостасів, вітра-
жів.

Проектування, оформлення і вставлення
мозаїки та різні замовлення з мармуру.

Веселих Свят!

Христос Родиться!

Христос Родиться!

Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року бажає Всім Управа

Bankers Federal Savings and Loan AssociationA Mutual Savings and Home Financing Institution
130 SECOND AVE. NEW YORK, N.Y. 10003ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

пересилає

Всесвітньому Духовенству, всім Організаціям,
Приятелям і всім Громадянам**Trzaska Funeral Home**648 — 4th Avenue, Brooklyn, N.Y. Tel: SO 8-6890
6741 — 5th Avenue, Bay Ridge, N.Y. Tel: 748-4860
353 Second Avenue, New York, N.Y. Tel: 748-4860
LICENSED MGRSГЕЛЕНА Е. ТЖАСКА
АДЕЛЯ ТЖАСКА МАРЧАК

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— бажає —

Duchynski-Cherko Inc.

FUNERAL HOME

111 YONKERS AVENUE YONKERS, N.Y.
Тел.: YO 3-6121

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Веселих Свят

та

Щасливого Нового Року

— бажає —

УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

ЛИТВИН — ЛИТВИН

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

UNION FUNERAL HOME1600 Stuyvesant Ave. (corner Stanley Terr.), Union, N.J. 07083
(201) 964-4222

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— бажає —

Петро ЯРЕМА

Funeral Home

129 EAST 7th STREET — NEW YORK, N.Y.

(Between 1st & Ave. "A")

ORegon 4-2568

МОДЕРНІ ОХОЛОДЖУВАНІ КАПЛИЦІ

Відбулися Загальні збори Об'єднання
Українок у Глен Спей

Дев'ятнадцятого листопада 1983 року в маленькому, але дуже активному в усіх ділянках українському містечку Глен Спей відбулися чергові загальні збори Об'єднання Українок. Збори відкрив д-р О. Нічка і після молитви було вибрано президію зборів у складі: інж. А. Осадца — голова, інж. Ховайло — заступник, Л. Гайдар-секретар.

Інж. А. Осадца відмітив, що Об'єднання існує вже 10 років і за цей час було проведено багато корисної праці в цій місцевості, а особливо серед американців, які зрозуміли, що українці — це сила, з якою треба числитися. До повітового американського уряду були вибрані українці: інж. Аполінарій Осадца, Йоанна Драпак, Анна Косів і Ярослав Гавур. Відчит уступаючого Ділового комітету показав, що багато було зроблено в культурній діяльності: відзначено свята 1-го Листопада, 22-го січня, Т. Шевченка, композиторів М. Лисенка і Дмитра Бортнянського. Були висвітлені прозирки з подорожі на Україну і інші; влаштовано виставку мистецтв Т. Осадца. До участі в концертах були запрошені скрипаль проф. В. Третяк, бандурист Р. Левицький і дівочий квартет хору „Думка“ з Нью-Йорку. Але в основному всі імпрези відбувалися у виконанні місцевих сил.

хор під керівництвом інж. О. Гапія, декляції мистецьке оформлення сцени виконував мистець скульптор З. Голубець; матеріал про композиторів підготував д-р В. Витницький, композитор і музиколог. Всім учасникам належить заслужена подяка.

Збори відзначили особливо жертвенну, точну, віддану працю для громади А. Мох, як секретаря, і Б. Кандюка, як фінансового референта. Працю Ділового комітету призначено позитивною і корисною для громади.

Вибрано нову Управу в складі: д-р О. Нічка — голова, інж. А. Осадца — заступник, Я. Гадуняк — секретар, А. Мох — секретар, Б. Кандюк — фінансовий референт, імпрезова референтура — Г. Біровець, Я. Гунчак; пресо-референт — Л. Гайдар; Суспільна опіка — К. Кіндзельська; Контрольна комісія: д-р Б. Кекиш, інж. Д. Дмитренко і А. Косів; Суд мгр І. Оленський, І. Раковський, С. Танасійчук і вільні члени.

Збори побажали далі успіхів новообраній Управі і навіязання тісніших зв'язків з американським повітовим урядом.

Людмила Гайдар

Веселих Свят Різдва Христового

Щасливого, Здорового Нового Року!

ВСІМ СВОІМ ПРИЯТЕЛЯМ І КЛІЄНТАМ

пересипають

ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ**КОНСТАНТИН М. КАРДОВИЧ**

Walter Bilanski

& Constantine M. Kardovich

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

CYPRESS HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Ave., Brooklyn, N.Y. 11208

Тел.: (212) AP 7-2332

Пам'ятники ставимо на всіх цвинтарях.

Веселих Свят

Роздства Христового

і Щасливого Нового Року

— бажає —

Іван Гасин

НАКОТАРІЙНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

у ФІЛІДЕЛЬФІІ І ОКОЛИЦЯХ

HASYN FUNERAL HOME

4244-48 Old York Rd., Philadelphia, Pa. GL 5-1400

Веселих Свят

та Щасливого Нового Року

від ПОХОРОННОГО ЗАВЕДЕННЯ

Теодора Воллінна

Займається похоронами в Нью-Йорку, Брукліні і околиці. Допомогає в похоронах в цілій Америці і всіх країнах світу.

Чесна і солідна обслуга. Модерна каплиця.

Theodore Wolinn, Inc.

FUNERAL HOME

123 East 7th Street, New York 9, N.Y. Tel: GR 5-1457

Веселих Свят

та Щасливого Нового Року

— бажає —

Richard H. Barnadz

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

McNERNEY — BARNADZ MEMORIAL HOME

871 Lakeview Ave. — Clifton, N.J. — Phone: 772-1880

ОБСЛУГА ПАСЕЖЕРУ І ОБЛАСТЕЙ ВЕРГЕНУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— бажає —

Музика і Син

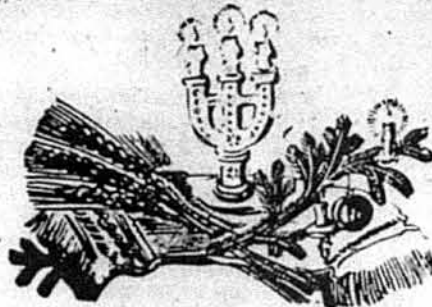
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

2154-57 W. Chicago Avenue

CA 7-1222 CHICAGO, ILL. BR 8-7767

Христос Родиться!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО!

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ

бажають

**Ірина, Ярослав,
Ярослав мол. і Оксана
КУРОВИЦЬКІ**

Нью-Йорк, Н. Й.

Радісних Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!

бажають

M. CHUCHULA & ASSOCIATES

MARKETING CONSULTANT — SALES PROMOTION

MANUFACTURES REPRESENTATIVE

2224 W. Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622

(312) 276-3747

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Родині, Приятелям, Дорогим Гостям ресторану

бажає

ЕВСТАХІЙ РАВРИШ

ВЛАСНИК

Big Stas Restaurant

1020 S. Wood Avenue

Linden, N.J. 07036

(201) 862-6455

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!

— бажає —

РОДИНА НАСЕВИЧІВ

N.E. Corner Franklin & Brown Sts.

109 E. Tabor Road

MA 7-1320

Philadelphia, Pa.

DA 9-1844

ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ

МОЇМ ВРАТАМ І СЕСТРАМ ХРИСТΙΑНАМ

бажає

ПАЗАР ЗАПІЗНОГОРА

Грандіозний рабін з м. Бар, Поділля

ГАРНИХ І СПОКІЙНИХ СВЯТ
Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!

бажають

ЮЛІЯ І ВОЛОДИМИР БЕЗСОНІВ

власники

**SOUTH BOUND BROOK
MONUMENT CO.**

127 Main Street, So. Bound

Tel.: (201) 231-1111

Веселих Свят!

SAMONOMIN

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

SELFRELANCE

FEDERAL CREDIT UNION

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

КАСА „САНОМІН“ ДАЄ ВАМ ВСІ БАНКОВІ УСЛУГИ

ОЩАДНОСТІ	ПОЗИКИ
Зберігати ощадні кошти	Особисті позички
Споживчі	Позички на варту
Пенсионні кошти IRA і KIRA	Позички на навіацію домі
Маркетинг широким	Виплати кредит
Широкий кредит	Морккові позички
(Широкий кредит) з виплатою	Виплати позички
ту суму (широкий), що чекає	Студентські позички
виплати зарплату (широкий)	(За студентські позички)
	виплати зарплату (широкий)

2351 W. Chicago Ave. Chicago, IL 60622 (312) 489-0522

Веселих Свят

і Щасливого Нового Року!

бажає

NOBLE BOOK PRESS CORP.

Спеціалісти книжкової літографії для передових видавництв — книжки, обкладинки, сорочки, різного роду папір на складі, друк, одно- і двокольоровий.

NOBLE BOOK PRESS CORP.

900 Broadway ■ New York, N.Y. 10003 ■ (212) 777-1300

Веселих Свят

та Щасливого Нового Року

Величавим Покупцям і Знайомим

бажає

КУШНІРСЬКА ФІРМА в НЬО ЙОРКУ

Низькі ціни.

Великий ви продаж.

GOLTEX CO.

14 1st Avenue ■ New York, N.Y. 10009

(212) 533-7236

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!

бажаємо нашим

ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ

ВЛАСНИКИ

"PLAYDAY MOTEL"

Михайло і Віра Папушків

Веселих Свят

та

Щасливого Нового Року

— бажають —

Брати Івасечко**JERRY'S AUTO CENTER**

908 Stuyvesant Ave., Irvington, N.J. 372-9888

Напряма домашніх і заграничних авт.

Христос Родився!

Славим Його!

Всім Клієнтам, Знайомим і Приятелям

Веселих Свят

і Щасливого Нового Року!

бажає

ПЕТРО ЛИТВИН з РОДИНОЮ**ALGIERS MOTEL**

1809 S. Atlantic Avenue

Daytona Beach, Fla. 32018

З Різдвом Христовим

та

Новим Роком!

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ

бажають

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ГОСТЯМ

„КАРПАТІЙ“

власники

КЛИМЕНТИНА та СТЕПАН**ШЕВЧУКИ з РОДИНОЮ**

CARPATHIA HOUSE, Lexington, N.Y. 12452

Вшанували пам'ять жертв голоду

Члени молодшого відділу Української Православної Ліги при церкві Святого Вознесіння, вони ж і вітальні хлопці, тримають свічки під час панахиди по 7-ми мільйонах жертв Великого голоду.

У неділю, 4-го грудня ц.р., в українській православної церкві в Мейплвуді, Н.Дж., після Служби Божої відбулася панахида за душі спочилих 7-ми мільйонів наших братів і сестер і зокрема коло двох мільйонів немовлят і дітей, які в страшний мукх померли голодною смертю в Україні з 1932 - 33 роках. 50 років тому.

Панахида була відправлена на прохання старшого і молодшого відділів Української Православної Ліги при Св. Вознесінській парафії, яка щороку відзначає пам'ять померлих від голоду. Прислуговувало шість вітальних хлопців. Співав хор під керівництвом диригента інж. Л. Харченка.

На спеціальному столику збоку від тетраподу стояв семисвічник з горящими сім'ю свічками, що символізували 7 мільйонів невинних жертв, які загинули по вині московсько-большевицького нацизму.

Перед панахидою о. Іван Наконечний посвятив за престольний хрест, позолочення якого зробив старший відділ Української Православної Ліги.

Була стійка з українським та американським прапорами. Не дивлячись на зливний дощ, людей було багато, були і гості з інших парафій.

Після панахиди на запрошення настоятеля церкви о. Івана всі миряни і гості зайшли до парафіяльної залі для вшанування жертв голоду. Там на одному з

столиків стояли: кусники чорного житнього хліба та горнятка з водою. Присутні підходили до столу і брали кусники хліба та горнятка з водою і пригадавши ті страшні роки, в яких і цього не було, перекрестившись, вшанували пам'ять 7-ми мільйонів жертв Великого голоду.

Настоятель церкви прочитав молитву, а хор з усіма присутніми проспівав „Вічна Пам'ять“.

Урочисту частину відкрив двома мовами від молодшого відділу УПЛ юнак Василь Федоренко, запровадив присутніх вшанувати пам'ять трагічно померлих хвилюючою мовчання.

Гали Слинко, голова старшого відділу Української Православної Ліги, у своїй короткій доповіді розповідала про страшний подвиг, який спитала український народ на своїй власній землі 50 років тому.

Парафіяни Константин Степовий, як свідок і як той, що сам переживав цю страшну подію, поділився із присутніми своїми спогадами та рівнозначними привітанням присутніх на залі очевидців цієї невимовної трагедії.

На закінчення було висвітлено 15-хвилинний фільм, зроблений із фінансовою допомогою канадського уряду під назвою „Забутий Український Голокост“, у фільмі показано деякі моменти з трагедії Великого голоду 1932-33 років в Україні.

К.С.

„Зоря Вифліємська“

(Закінчення зі стор. 1)

в Австралії й Європі. Церква для нас навіки свята і благодатна, вона — наша мати рідна. Вона благословляла нас і спасала наші душі, коли ми ще перебували під страшним московсько-большевицьким ярмом. І ми не зрадили її ніколи! Нині, живучи в колі вільних народів, ми високо триматимемо її священну хоругву, чуїно прислухуючись до стогону і плачу мільйонів вірних дітей нашої рідної Церкви, що мучаться там, в Україні, та на совєтських каторгах. Там серед отих неостріляних ще й досі живі і пастирі нашої ув'язненої Церкви і навіть її архипастірі. Вони в кайданах і у в'язницях. Та віримо ми, що недалекий той час, коли „поспадають кайдани з рук їх“ (Діянь 12, 7). А ми тут — лише їхні вірні посланці і непохитні хоругвоносці.

Навчимося ж і ми у тих мудрих і побожних вифліємських волхвів, що не послухали Ірода, не вернулись до нього, а „іншою дорогою пішли до свого краю“ (Мат. 2, 12). Не послухаємося і ми сучасних іродів, не віддамо їм на поталу нашої прабатьківської віри, і не ними вказаною, а своєю дорогою підемо колись до свого рідного краю. Тією дорогою, яку показав нам славний наш архипастір-мученик, великий Митрополит Василь Липківський, та його достойний наступник, першомученик УАПЦ Митрополит Миколай Борецький, недавно канонізований нашою Церквою.

І де б ми не були, коли сідатимемо за Святу Вечерю, то найперше згадаймо про них, помолімося за вічний спокій душ усіх тих наших рідних і близьких, „хто душу свою поклав за друзів своїх“ (Іоан. 15, 13). Це ж бо вони — „ті, яких світ не був достойний, мучились по пустелях, горах, вертепах і проваллях земних“ (Євр. 11, 38). А багато з них ще й досі приймають муки там — у совєтському пеклі.

Посаднаймося ж з ними — живими і мертвими — у цю зоряну Різдвяну Ніч!

Христос народжується — прославляймо Його!

† Із ясла, список Чигиринський; протопревістер О. Биковець; голова МР дякон Іван Долінський та інші члени Малої Ради (соборноправної)

Дано на Різдво Христове 1984 року Божого, при катедрі св. ап. Андрія в Дітроїті, Миш.

Оркестра „Іскра“ має нову платівку

Нью Йорк. — Популярна оркестра „Іскра“ з Нью-Йорку, відома по цілій Північній Америці зі своїх перших двох платівок, „Іскра“ та „Зустріч Світанку“, щойно випустила свою третю платівку під заголовком „Мандрівка по Україні“.

Підставою цієї платівки є концертний виступ оркестру „Іскра“ в липні 1982 року на Фестивалі молоді, який відбувався щороку на українській оселі „Верховина“ в Глен-Спей, Н. Й. „Мандрівка по Україні“ — це уявна музична подорож по різних частинах мальовничої української землі. Кожна частина зарепрезентована відповідною піснею та описами по-українськи і по-англійськи у виконанні членів оркестру. Двомовний текст дає змогу не тільки українцям, але й не-українцям зрозуміти і збагнути зміст платівки.

„Мандрівка по Україні“ — не тільки для розважального слухання, але й може служити як цінний допоміжний матеріал для учнів шкіл українознавства. Це задум і творчість чотирьох молодих українців-музикантів, які ще не мали змоги побачити Україну. Члени оркестру „Іскра“, як і більшість молодих українців, які народились на поселеннях,

пізнали Україну тільки завдяки праці їхніх батьків, українських шкіл та молодіжних організацій. Для батьків ця платівка є живим доказом, що їхні зусилля вщепити у своїх дітей любов і пошану до України не пішли марно.

„Іскра“ складається з чотирьох музикантів — Олеса Бундзика (бас-гітара; рецитация), Богдана Кузишина (бубни, спів, рецитация), Олеса Кузишина (клявіатура, гітара, спів, рецитация) та Ярослава Палилика (клявіатура, сопілка, спів, рецитация). В кількох піснях долучаються до ансамблю Юрій Турчин (гітара, скрипка) та Лотар Сегелер (гітара).

„Мандрівка по Україні“ це випуск Iskra records з музичним оформленням оркестру „Іскра“, награна в звукозаписній студії Electro Nova Productions. Появляється на платівках і в касетах. Її можна набути у всіх українських крамницях. Щоб замовити безпосередньо, треба вислати 6 дол. та 1.50 дол. (кошт пересилки) до: Iskra Records, c/o O. Kuzyszyn, 27 Leick Ave. Carteret, N.J. 07008; tel. (201) 969-3416; або J. Palylyk, 78 Gramatan Dr., Yonkers, N.Y. 10701; tel. (914) 969-7486.

У ВАШІНГТОНІ ПОЧАЛИ сумніватися, чи зустріч державного секретаря Джорджа Шульца з міністром закордонних справ Совєтського Союзу Андрєм Громиком в Стокгольмі 18-го січня ц.р. буде успішною. Совєтське пресове агентство ТАСС підтвердило, що існує можливість такої зустрічі, але рівночасно заперечило, що Громико розмовлятиме з Шульцом про роззброєння чи редукцію міжконтинентальної нуклеарної зброї. ТАСС при тому повторює раніші закиди на адресу Адміністрації Рональда Регана, що вона причинилася своєю поведінкою до припинення переговорів в Женеві, хоч, як кожному відомо, совети перші звалили переговори у зв'язку з розміщенням американських нуклеарних ракет середнього засягу в чотирьох країнах Західної Європи.

40-річчя Дивізії „Галичина“ відсвяткували у Ньюарку-Ірвінгтоні

В суботу, 22-го жовтня 1983 року, в 7-й год. вечора в Українському Народному Домі в Ірвінгтоні, Н.Дж., коктейлем розпочато святкування 40-літнього ювілею створення Української Дивізії „Галичина“.

У факхово удекорованій В. Мазуром залі ми мали нагоду побачити рідко бачених друзів по зброї, гостей з Філадельфії, Нью Йорку і околиць.

Гості та дружини дивізійників послили за призначенням ім столами. В цей час дивізійники під командою В. Юркевича разом з представниками ОБВУА і УПА приготувалися до апелю. Під звуки „Марширують добровольці“ всі присутні ветерани і дивізійники ОБВУА і УПА вмарширували в залю бенкету на чолі з о. М. Кучм'яком, парохом української католицької церкви св. Івана, також дивізійником, та стали обабіч залі. Любомир Калинич відчитав апел, а наш сурмач П. Пікулович на трубі заграв останній салют впадшим в боях, чи померлим нашим друзям. Грімком „Слава“ тричі привітали всіх живих ще членів „Дивізії“.

Петро Буняк, голова станції 1-ої Дивізії УНА в Ірвінгтоні, привітав всіх присутніх, відкрив свято, представив голову Крайової Управи Осипа Голінського до ювілейного слова, та передав ведення програми Любомирові Кулинничеві.

Осип Голінський проаналізував причини створення Української Дивізії „Галичина“, дії Дивізії, значення її для нас і майбутніх поколінь. Він згадав про несприхливі становище легких політичних угруповань після війни, наслідки чого залишилися і дотепер.

Мішаний хор „Трембіта“, який є під зарядом станції 1 Дивізії УНА, під диригентуру Р. Бенке проспівав кілька пісень: „Хар-

козак за Дунай“, „Гей, у лузі червона калина“, „То буда тиха ніч“, „Засяло сонце золоте“.

Потім виступили молоді декламатори, М. Скупчинська, М. Паславська, та М. Свириденко на тлі музики і протірок із почуттям передали монтаж поезій дивізійників „Марширують добровольці“, опрацьовані О. Скупчинським (Гогом). Молодим виконавцям належить велике признание за таке дбайливе виконання.

Отець М. Кучм'як розпочав спільну вечерю молитвою. Під час вечірньої відомий гуморист-дивізійник Степан Магмет передав „Дивізійний монолог“, що його присутні кількакратно переривали оплесками.

Л. Калинич представив представників організації і ветеранів, присутніх на залі та прочитав декілька письмових привітів.

Інж. Р. Галібей колишній з'язковий між Дивізією і УПА, з огляду на обмежений час, лише коротко навіслова командира Тараса Чупринки. „Що в основному не було різниці між воєнками УПА і Дивізією, бо в одних і других була та сама ціль: формування збройних сил України.“ Окремо Л. Калинич представив двох найстаріших присутніх ветеранів УСС-ів — д-ра М. Терлецького, понад 90-річного, д-ра А. Голінського, якому майже 90 років життя, яких публіка привітала овацією.

Програму вечора закрив молитвою о. С. Напріль, настоятель української православної церкви св. Троїці, хоча багато присутніх ще довго готувалися до різниці справи. На святі було багато людей, а програма його була добре опрацьована, в чому велика заслуга Управи та членів, які доклали багато праці, щоб це свято увінчалось успіхом.

Т. Пастушенко

ПРЕЗИДЕНТ ІРАКУ Саддам Гуссейн підписав угоду з лідером курдських повстанців Джалялем Талібани про перемир'я в Курдістані, районі на півночі Іраку, заселеному курдами. Угода передбачає більшу автономію для 2,5 мільйона курдів, які заселяють цей район. Дипломати, які передали цю вістку, також сказали, що угода була підписана ще минулого місяця. Вона проголошує „вільні та демократичні“ вибори до законодавчих і виконавчих установ цієї провінції на півночі Іраку.

РОДИННА ПОДЯКА

В наслідок автового випадку на Thanksgiving, 24-го листопада 1983 року, несподівано, помер наш 25-літній Дорогий і Невіджуваний СИН

СВ. П.

ОЛЕКСАНДЕР ЛЕСЬО САМБІРСЬКИЙ

похоронений 28-го листопада 1983 р. на парафіяльному цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго.

Дякуємо Всесесним Отцям Галадзі та Панчукові за відправу Парастасу та Тим, які приспівували. Щира подяка нашій добрій і численній Українській Громаді за участь у Парастасі, яка без огляду на зливний осейний дощ з вітром масово прибула до каплиці Музики й Сина.

Подяка пластомову побратимові Лесю Остапові Мельникові за прохання від Пасту, Евстахії Струтинської за висловлені співчуття від Союзу Українок, Ікві Фігуросі за прохання від товаришів, Братству Молоді ім. Бориса і Гліба за хоругву.

Щиро дякуємо Отцям Галадзі, Панчукові і Кротцеві за відправу похорону в соборі св. Володимира й Ольги та за проповіді й о. Галадзі за відправу на цвинтарі.

Подяка Ровесникам і Дружам Лесю, які несли домовину та всім Тим, які відправили Його на Місце Вічного Спочинку.

Окрема подяка о. Миколі Головатому за Службу Богу в наміренні сина.

В часі поминак Марії Кешала висловила співчуття від 22-го Відділу СУА, д-р Михайло Голубовський від української аптеки та від своєї родини, Оріс Гарасовська від Сестричів Покрова Пресвятої Богородиці та від Крамничих Сумління для Політ'янів, Стефанія Краля приславляла вірші Лесю. Миколу Маланюк співчував від Т-ва Українських Сеньйорів.

Катрі зложили: Т-во Леви, ОДУМ, д-р Шандра з родиною, Емілія Стефурак, родина Лічків, вуйко Дмитро Овчарчин з родиною, родина Тутушків, тета Віра Шиманів з родиною, родина Курлик і архітектура фірма SACI.

Датки у світлу пам'ять Лесю на траст фонд для Його 2-місячного сина Степанка й на інші різні цілі зложили: Хресний батько д-р М. Гулій, хресна мама М. Сайкевич-Кодельська, 22-й Відділ Союзу Українок, Сестричів Покрова Пресвятої Богородиці, Я. С. Панчук, М. І. Гриневич, о. дякон М. І. Христі Ормичук, М. Юзефович, В. Д. Мінкович, М. Завора, О. Р. Сайчук.

І. М. Висоцький, С. К. Ілюк, М. Панишин, Я. Кобилицький.

Д. І. М. Овчарчин, Е. І. П. Басюки, П. І. А. Остапчук, С. Москалюк.

Р. І. Г. Сосенки, В. І. С. Кобилицький, І. Огаренко, Т. І. П. Кочман, Ю. Артюшенко, М. І. К. Кульчицький, Р. І. Яничини, Б. І. О. Ткачук, О. І. У. Гриневич, 101-й Відділ Союзу Українок, Е. І. М. Климович, М. Гарасовська-Дачини, М. Модрицька, С. Костюк, П. Шеремета, А. Стрюцький, М. Хамула, П. Ткачук, О. І. С. Казанівський, Д. І. Д. Хоркаві, Я. Косса, Я. І. Е. Струтинський, Р. І. М. Кешала, С. П. І. Х. Канафоров, Я. Дорин, Р. Сахаревич, А. Чичула, П. Казанівський, А. Барабаш, І. Фігурос, Р. Борняк, П. І. М. Василів, П. І. В. Вігін, В. Зінченко, О. Дякнека, родина Вон, А. І. Я. Чарнецький, родина Прохон, І. Горчинська, К. І. О. Олексюк, Ю. Боберський, І. Мелішчин, О. Дзємон, М. Солома, В. І. В. Ромулюк, В. Петрус, М. Семянчук, А. Вишницький, О. Вітковицький.

Р. І. С. Залудький, Р. І. Р. Дмитерки, А. Васильєв, Т. Саллива, УНС Відділ 399 — Леви.

Г. Мішалова, Н. А. Жинзевський, П. Мулак, М. І. С. Нагіна, М. І. О. Люшняк, М. І. П. Дачевський, М. Левачик, О. Боечко, М. Юрєвич, В. І. П. Синецький, П. Мелішчин, М. Пичик, Д. І. М. Ярошевський, родина Гладких, І. Пенчик, Я. Патронська, родина Радченків, М. І. Ю. Кавка, М. І. М. Наваринський, родина Ватраль, С. І. Н. Голіш, М. Василів, М. І. П. Семків, родина Григорчук, М. Громик, З. Косачевський, С. Сивустин, М. Бартошко, Т. І. О. Турчин, А. Кістич, Г. Собкович, родина Іваншин, родина Микитюків, Н. Харків, І. В. Хома, П. Фурчак, К. Бойко.

С. Кавка, В. Трошук, І. Гордиський, О. Барабаш, А. Козій, родина Козаків, Л. Кованюк, А. Кутко, С. І. Ф. Завора, З. І. П. Вольні, родина Пенак, М. Гордиський, П. Фенішин, І. Певанська, П. І. М. Хоркаві, родина Андрушчин, Р. Боднар, А. Кіцля.

На семінарійний Фонд, Патріарший Фонд, Пресфонд Нашого Життя зложили:

д-р П. Пундів від НТШ, О. І. І. Гарасовський, О. І. З. Литвинишин, С. Краляк, Окружна Управа СУА в Чикаго. На Служби Божі: родина Бідних, Ю. І. А. Боберський, М. Боечко, О. Чорній, І. Голубовська, П. Ормичук-Чурма, І. І. П. Боднарчук, родина Дудич, П. І. А. Матуський, І. Гордильовська, К. І. М. Борняк, родина Пона, Г. Позинський.

Замовили Служби Божі: Марія Брудна, Стефанія Овчарчин, Софія Яшук.

Десятки, десятки товаришів і приватних осіб прислали нам письмові співчуття, та багато осіб зложили телефонічні та особисті співчуття. Так само всі українські радіопрограми співчували з нами, включно з польською програмою. Якщо ми про когось забули або не могли відчитати підпису на коверті, то просимо вибачення.

Завдяючи удар і потрясіння допомогли згадати таксамо Катерина й Сергія Ілюки — це тета й вуйко Лесю, вуйко Дмитро Овчарчин, Михайло й Оксана Ганушевські з дітьми — це кузени, хресний батько д-р М. Гулій, лікар Лесю з дитячих літ д-р О. Шандра з родиною, адвокат Лево Казанівський, Андрій Барабаш з Торонто, сусідка Оля Чорній.

Крім того віддали нас і потішали та принесли дарунки для нашого маленького вуйка: о. митрат Бутринський, Люба Шеремета, О. І. З. Литвинишин, Е. Струтинська, П. І. Н. Кузики, Е. І. П. Басюки і Р. І. М. Кешали.

Щиро Подяку з глибини душі складають:

ТРЕЙСІ САМБІРСЬКА з малим СТЕПАНКОМ — дружина й син СТЕПАН І ЛЮСЯ САМБІРСЬКІ — батьки ЮРІЯ САМБІРСЬКИЙ — брат

Український Гарвард вишколює фахівців україністики

Одним із важливіших завдань осередку українських студій в Гарвардському університеті є вишколювати нову молоду зміну фахівців-україністів. Ряди вчених старших поколінь прикормлено зменшуватися, тож необхідно передати комусь естафету, треба забезпечити розвиток української науки і в майбутньому. Найважливішим чинником у тому процесі є людський кадр. Тож не дивно, що керівники УНІГУ присвачують багато уваги розшукам і заохочуванням молодих, талановитих людей присвачуватись українським студіям. Це не легка справа. Все ж, у пройденому десятилітті наукової діяльності Українського Гарварду досягнуто значних успіхів.

Добре обдумана програма українських студій в одному з найкращих університетів світу притягає понад кілька десятків молодих людей, які рішаються стати україністами — науковцями. Щорічно гарвардське українське середовище нараховує коло 50 осіб — професори, дослідники, докторанти студенти.

В пройденому десятилітті восьмеро з них закінчили їхні гарвардські студії з україністикою як головним предметом, докторськими ступеннями. Крім того, є 11 докторантів, які йдуть у слід за своїми попередниками. Три особи здобули докторати у суміжних до українських дисциплін.

Проф. Олег С. Ільницький здобув свій докторський ступінь у Гарварді в червні 1983 року. Головною ділянкою його студій є ук-

раїнська мова й література; тема докторської дисертації — „Український футуризм: історія, теорія і практика, 1914-1930 роки“. Другим предметом його студій є російська література, зокрема формалізм та футуризм.

До Гарвардського університету вступив О. Ільницький в 1971 році після закінчення Нью-Йоркського університету, де він вивчав англійську літературу. Магістерський ступінь досягнув у Гарварді в 1975 році, вивчаючи російську літературу. Тоді прийшла українська спеціалізація, яка після восьми років довела цього молодого вченого до докторату.

В тому ж часі (1978 - 83) О. Ільницький викладав низку курсів української мови та літератури на літніх програмах, як тех під час академічних років в Гарвардському університеті. Тепер він є професором-асистентом в університеті Лейбтерт.

Д-р О. Ільницький під час студій займався також редагуванням кількох наукових журналів („Рецензія“, „Семінарійні протоколи“, „Журнал Українських Студій“). Він має вже п'ять опублікованих статей, вісім рецензій, зготував бібліографію для п'ятитомного видання творів М. Хвильового. Виступав із доповідями на чотирьох наукових конференціях, як також виголосив шість лекцій в чотирьох університетах.

Він займав також низку адміністративних становищ у Гарвардському та Манітотському університетах.

Проф. О. Ільницький є у тісному й постійному зв'язку з Українським Гарвардом. Перед ним широкі можливості збагатити українську науку. Підваляни для таких можливостей ставити консеквентно і невтомно Український Гарвард.

ФКУ

Сумною вісткою повідомляю Рідню, Приятелів і Знайомих, що 7-го грудня 1983 року відійшов до Вічності у Львові, на 86-му році життя

бл. п.

ІВАН РОМАНОВСЬКИЙ

ДОВГОЛІТНІЙ АРТИСТ ОПЕРИ.

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ будуть відслужені в катедрі св. о. Миколая в Чикаго, Іл., дня 18-го січня 1984 р., о год. 8-й ранку.

В глибокому смутку:

сестра — ЕМІЛІЯ з чоловіком ОМЕЛЯНОМ ПЛЕШКЕВИЧЕМ

УКРАЇНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ КОЗАЦТВО „ЧОРНОМОР'Є“ у Філадельфії, Па.

ділиться сумною вісткою зі своїм Членством та Українським Громадянством, що 3-го січня 1984 року відійшов у Вічність у Торонто, Канада

бл. п. адвокат

ЯРОСЛАВ КМІЦКЕВИЧ

народжений 26-го липня 1908 р. у Чернівцях, батько нашого Козацтва.

ПОХОРОН відбувся у четвер, 5-го січня 1984 р. в Торонто, Канада.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дружині та Родині Покійного висловлюємо наші щирі співчуття.

СТАРШИНА

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Foundation, Inc. 203 Second Avenue New York, N.Y. 10003

Появилася книжка д-ра

Михайла Качалуби

Буенос Айрес, Аргентина. — Із Видавництва Юліана Середяка, цього року, гут вишла книжка поета, письменника, публіциста, лікаря, який сьогодні живе у Швейцарії, д-ра Михайла Качалуби п.з. «3 моє Одіссеї» (Частина перша. Спогади з дитячих і юнацьких років). Обкладинка: Християн Качалуба-Кишакевич.

Спогади, присвячені батькам, автор починає розповідню, приступною формою: «Перші привітала мене на цій світі сільська акушерка Марія Грешкович, а охрестив мене панотень Теодор Пакуш, що кожної неділі приїздив з Киданець, бо це одна парафія з Романовим Селом. Моя сестра Марія, що є від мене старша точно на десять років, помагає мамі мене купити, а мій старший брат Стефан, молодший від неї на два роки, підкачує з радості, що має брата. Таю мій підручник гордо, чорні вуса та повторює з радістю речення, котрі вичитав в котрійсь книжці: «Козацькому роду нема переводу!» А мама годі гурдо малесенького козака, тобто мене, та тихесень-

ко приспівує: «Ой, люлі, люлі, моя дитино». Ось так почав свою життєву путь ще один Качалуба. Та це тільки початок цих спогадів, далі читач зустріне з дитячими роками М. Качалуби, а відтак юнацькими, його роки навчання в Тернопільській гімназії (1922-29). Рядки писань М. Качалуба часто переплетені дотепом.

М. Качалуба колись співпрацював в таких українських газетах, як «Дукля», «Нове життя», «Дружньо вперед». У Словаччині виїхав його перша збірка поезій п.з. «Польові дзвіночки». У Швейцарії він видав збірку поезій «Булварна серія», «Вільний крило», «Відлуння моєї душі» та збірку віршів для дітей «Тріпотіння крилат». Остання видана книжка — «3 моє Одіссеї» — це перший більший прозовий твір М. Качалуби.

Спогади М. Качалуби — в ціні 5 доларів, плюс 1 доллар на кошти поштової пересилки, — можна набути звернувшись на адресу: Mr. M. Katchaluba, M.D., Parc Horizon 1, 1822 Chertex, Switzerland.

ПРО СТЕПАНІВ — 3-ПОСЕРЕД НАЙВАЖЛИВІШИХ

Передаючи редакції «Свободи» кілька листів рукопису статті-нарисів «Про Степанів» — в день св. Степана, загубив один листок із привітаннями саме таких Степанів, які тривко увійшли в історію України, її політичної думки, дії і науки.

Степан Бандера — провідник Крайової Екзекутиви ОУН, а після Другої світової війни — 34 ОУН.

Став своєрідним символом інтегративного націоналізму. Згинув від ворожої руки, вбитий більшовицьким агентом Богданом Сташинським у Мюнхені, який признався до вбивства. Автор цих рядків був на процесі Бандери і товаришів у Варшаві за вбивство міністра внутрішніх справ Броніслава Перацького і гратулював Степанові Бандері у Кракові в 1939 році з виходом живим на волю.

Степан Ленкавський — один з найбільш відомих діячів української політичної боротьби. Степанів — це не тільки імена, це життя. Також Степанів — це політичний в'язень, арештований за висвітлення українського прапора у Тернополі.

Степанів — це мати трьох політичних в'язнів, також дружина політв'язня, трагічна постать.

Іван Кедрин

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелін Тавровський

Михайло (зліва) і Мирослав Лупенці.

Ще про успіхи УСТ «Черник» — Дітройт

«Ніколи в історії 35-літнього існування УСТ «Черник» — Дітройт копаний м'яч не мав кращих осягів і не втішався більшою популярністю, як це було в двох останніх роках. В обидвох цих роках «Черник» здобув чемпіонат Мішигнської Ліги — Бонанца в найвищій класі, перемігши в останній грі сезону найбільшого свого «ривала» — «Карпати Кікерс» вислідом 1:0. Дотримав кроку і-й дружини теж резерва «Черника», що здобув чемпіонат у своїй дивізії. Це перший раз в історії згаданої Ліги, що і-ша дружина і резерва цього самого клубу здобули чемпіонат. До успіхів «Черника» цього року можна зачислити ще II-ге місце у турнірі чемпіонів середніопівнічної Америки за участю репрезентативів восьми стейтів, де у фіналі «Черник» зазнав поразки з репрезентантом Ілліной, «Аспіріції» з Чикаго. Про змагання за чашу ліги з клубом «Дасія» була згадка в попередньому дописі. 1983 рік — його літній сезон копаного м'яча «Черника», як і теж чемпіонат у закритій залі — на весні, належать до історії Товариства як рекордний рік I-ої дружини, яка заграла 41 змагання (35 виграла, два ремісувала і чотири прогала). До цього великого успіху спричинилися, в першу чергу, самі змагання та їх провідник Володимир Гнатюк (I-ша дружина) і Іван Ондаский (резерва) та відомий «ковч» Клас ДеБор.

«Черник» завдячує свої осяги братам Мирославі і Михайлові Лупенцям, канадцями із Ст. Катаринс, Онт., які студіюють на Оклендському університеті та грають там копанний м'яч, і їхнім приятелям у прославленій української спортивного імені і піднесенні престижу Товариства. Мирослав — це найкращий нападник і стрілець у дружині університету за останніх три роки та був вибраний на змагання «сеньйор бовл» 30-ох найкращих змагунів з коледжів II-ої дивізії на один тиждень до Лас Вегас під наглядом професора.

Наша спортова молодь доростає і виростає, тому мусимо створити задовільні відповідні умовини і місце для дальшого її росту. Дуже болячо відчувається брак провідників, «менеджерів», тренерів, судій, репрезентативів до лігових та стейтових інституцій, де треба репрезентувати український спорт. (Ще чудова нагода — вірно інформувати американців про український спорт). Українська молодь Дітройту гідно репрезентує себе і українця взагалі та заслуговує на підтримку не лише малого гурта симпатиків, але цілої громади. Спорт, а зокрема копанний м'яч, це сильний і здоровий засіб пропаганди серед чужих. Якраз тепер українська справа потребує прослави доброго українського спортивного імені.

В. Дигдало

Голова УСТ «Черник»

Стук?

(Закінчення зі ст. 2)

він за іншим стилем святкує. Ті, що з'являються на час відповідний, доводяться, що цей господар «уже відсвяткував».

Або — ідуть люди, частують і авто женуть через метелиці й снігові, щоб почути знайоме: «Шойно були колядки і я вже дав на цю ціль!» Згодом виявляється, що ніяких колядників у нього не було і ні на що він не давав.

Новостворене товариство всі ці речі врахує і в порядку. Узгодяться, мовляв, відповідні до колядки, обміноватимуться належні відомості. Прохотується відповідний репертуар колядок, щоб не повторювалися співні неюлядків. «Ой, шойно то за шум» чи «Марічка».

Під тиском жіночої частини колядників вирішено колядку «Добрий вечір то-

бі, пане господарю», розпочати «панею-господиною», якщо така є і господар не розійшовся зі своєю жінкою.

Прохотується, кажє, нагороду «Найбільшого жертводавця року» і «Найбільшого скупаря року». Це для тих, що ніколи й нічого не підтримують.

— Кому ви плануєте дати першу нагороду? — зацікавився я.

— Не тобі! — відповів він.

— А-другу?...

Останнє доповісти посмінувся і прогудів: — побачив на стіні Народного Дому.

— А по скільки люди дають? — питаюся.

— Запитайся люди! — порадив він і побажав — веселих свят.

— Я вже, кажь, — відсвяткував!...

— Не бреші!

Видимі і невидимі...

(Закінчення зі ст. 2)

формі намагалися зберегти СКВУ не розбитим. Та група людей не була аж так дуже малою. І радше можна класифікувати як невидиму назовні силу.

Але, мабуть, найбільшою невидимію силою, що діяла поза кулісами, була акція організації професіоналів на терені Америки і Канади. Ще в вересні, за ініціативою д-ра Степана Вороха та авторів цих рядків, відбулася зустріч представників усіх Академічних Професійних Товариств Америки, на яких приготувано і розіслано до преси відозву до нашого громадянства не допустити до розвалу СКВУ. Вслід за тим зроблено зусилля здобути кандидата на нового президента СКВУ; таким кандидатом, на думку багатьох канадських професіоналів, був адвокат П. Саварин. Обидва згадані члени Управ лікарів й інженерів у ЗСА, д-р С. Ворох та Іван Я. Хамуляк, старалися увійти в контакт з П. Саварином, чи він згодиться кандидатувати. На усі запити прийшла відповідь, що адвокат Саварин не дає своєї згоди. Шойно 5-го листопада ц.р., користуючись з перебування П. Саварина в НТШ в Нью-Йорку, представники згаданих американських професійних товариств разом із представниками Союзу Українок та ПЛАСТу запросили П. Саварина на спільну зустріч і запитали його — чи він згодний, щоб згадані товариства поставили його кандидатуру на президента СКВУ. П. Саварин заявив, що досі такої пропозиції йому ніхто не ставив, але, якщо представники згаданих товариств йому це пропонують, то він таку згоду дає. І звідси почалася акція в напрямі підготовки на його вибір. Канадські інженери дізнавшись про це, відразу почали таку саму акцію в себе і в спілку із професійними організаціями Канади звернулися до Централу КУК, щоб подати П. Саварина як свого кандидата. Про цю ініціативу американських професійних товариств негайно повідомлено наших Владик, Президія Української Американської Координаційної Ради, дивізійників ОБВУ та інші організації.

Біля 40 делегатів українських професіоналів Америки і Канади зустрілися (деякі вперше) з П. Саварином на окремому зібранні в першому дні Конгресу СКВУ і всі були одушевлені, що саме такого кандидата ми маємо.

Значить — невидна, але інтенсивна акція в напрямі підбору відповідного кандидата на президента СКВУ проходила: П. Саварин нові пробиноно, що канадські й американські професіоналісти підтримують його кандидатуру.

Тим часом пробуюмо співжити і діяти навіть тоді, коли один із наших... не сварилося. Праці — дуже багато; спільно боротися маємо з ким. Пробуюмо бачити один в одному друзів, а не ворогів. Тоді аж можемо назвати ІВ СКВУ справді щасливим.

ЗБОРИ ВІДПІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 15-го СІЧНЯ 1984 р.

Баффало, Н. Я. Річні збори Б-ва св. Миколая 127-й Вид., о год. 12:30 по пол. в залі УКЦеркви св. Миколая. На порядку: відкриття, вибір президії, звіти Управи, дискусія над звітами, вибір нової Управи на 1984 р. В нарадах візьме участь голова Окружного Комітету РОМАН КОНОТОПСКИЙ. — В. Шарван, гол., Марія Гараус, секр.

Честер, Па. Річні збори Б-ва св. Миколая 352 Вид., о год. 12:30 по пол. в залі УКЦеркви 2-й та Турьов вул., Честер, Па. На порядку: вибір президії для переведення зборів, відчитання протоколу з останніх Річних зборів, звіти членів Управи, дискусія над звітами та вибір нової Управи на 1984 р. Присутність всіх чл. обов'язкова. В нарадах візьме участь головний організатор УНС СТЕПАН ГАВРИШ. По нарадах буде висвітлений фільм УНС «ЗА СТЕРНОМ ДОЛІ». М. Кий, гол., Я. Шербак, секр.

Парма, Огайо. Річні звичайні загальні збори Т-ва ім. Ів. Франка 334 Вид., о год. 12:30 по пол. в залі «Cardinal Savings», 5839 Ridge Rd., Парма, Огайо. На порядку: звіти Управи, К. Комісії, ухвалення абсолютної уступачої Управи і вибір нової Управи і К. Комісії на 1984 р. Проситись чл. прийти і вірнівати залегли вкладки. По закінченні зборів відбудуться місальні збори. М. Задорський, предс., С. Бохонок, фін. секр., Б. Задорський, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 22-го СІЧНЯ 1984 р.

Росфорд, Огайо. Річні збори Б-ва св. Миколая 235 Вид., о год. 2:30 по пол. при 139 Волонт вул. Якщо на означений час не явиться приписана статуту кількість членів, збори відбудуться годину пізніше без огляду на кількість присутніх. М. Бобер, секр.-касир.

25-ліття Федерації

Етнічної Преси Канади

Конвенція Федерації Етнічної Преси Канади, яка відбулася в Оттаві 12-13-го листопада 1983 року при співучасті коло 40 делегатів і гостей, відзначила 25-ліття існування цієї організації та намітила напрямки її праці на майбутнє. У сучасну пору Федерація об'єднує чотири провінційні асоціації етнічної преси, а саме: Онтаріо, Квебек, Манітоба і Британської Колумбії, з яких кожна репрезентує редакції газет чи періодики, публіковані мовами етнікокультурних меншостей на терені даної провінції. Від часу заснування Федерації в 1958 році вона ставала своїм завданням служити форумом для співпраці етнічних груп, інтерпретувати події в Канаді й поза нею з погляду інтересів і потреб етнокультурного елементу Канади та віддзеркалювати погляди канадських мовнокультурних меншостей на ролі як становлення Канади на різних міжнародних форумах.

Активну участь у нарадах конвенції Федерації Етнічної Преси взяли представники редакцій сімох українських видань у Канаді (д-р С. Роскоха — «Вільне Слово», С. Мастокаш — «Новий Шлях», М. Світуха — «Український Голос», І. Бойко — «Гомін України», о. С. Іжак — «Поступ», А. Грегорович — «Форум» і проф. д-р Я. Рудницький — «Слово на Сторожі»). Конференція, якою провів д-р Д. Кіришаба, президент д-р Я. Кіришаба, присвятила багато уваги звітам з діяльності етнікокультурних, статутним справам і можливостям більшшості українського бюджету, з якого призначається платні оголошення для розміщення в етнічній пресі. В дискусіях видвинено питання оформлення в Оттаві окремого бюра Федерації, що на сьогоднішній порі залишається незреалізованою мрією з уваги на високі кошти. В дискусіях переважав погляд, що Федерація повинна бути б голосом етнічної преси, займаючи позицію у різних питаннях урядової політики, зокрема, коли вони відносяться до різних етнікокультурних груп Канади. Залишається, однак, відкритим питання, наскільки поодинокі пресові видання, які появляються мовами даних меншостей і мають мандат говорити в їхньому імені.

Позитивним треба розцінювати той факт, що на конвенції були заступлені редакції часописів багатьох етнікокультурних груп Канади з таких центрів як Торонто, Монреаль, Вінніпег, Оттава і Ванкувер. Їх участь не була б можлива без фінансової допомоги федерального уряду на покриття витрат, що вказує також на розуміння урядовими чиновниками ваги етнокультурної преси і konieczності обопільного і постійного діалогу. Цей діалог міг би бути ще більш активним і корисним, якщо б у програмі конвенції передбачено час на вечірню дискусію на тему ролі й проблем етнічної преси і її відношення до урядової політики багатокультурності.

Екзекутива Федерації запросила до виступу на конвенційному обіді недавно назначеного федерального міністра багатокультурності Дейвіда Коллетта, який, маючи 37 років, є наймолодшим членом теперішнього кабінету. У своєму слові міністер підкреслював важливість етнічної преси в процесі збереження культурної й мовної окремішності канадських меншин та закликав, що політика багатокультурності федерального уряду під його провідом не зійде зі шляху, визначеного його попередниками. Ця політика мусить віддзеркалювати факт, що в канадському суспільстві репрезентовані різні культури, мови і раси населення, а тому соціальна справедливість і рівноправність сильноті повинні бути основними напрямками. На думку Д. Коллетта, політичні інституції Канади, включно з парламентом, не віддзеркалюють ще реальності канадського суспільства та складу його населення. Хоч прийняття нової канадської конституції було дуже важливим кроком в історії Канади, процес еволюції полі-

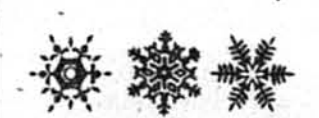
тичних інституцій забере довгий час.

Міністер багатокультурності потвердив рішення уряду збільшити фонди, з яких могли бути б оплачувані оголошення в етнічній пресі до суми двох мільйонів доларів річно, при чому відділ багатокультурності державного секретаріату має відповідальність за 500,000 дол., а решта має бути фінансована з бюджету різних інших міністерств та державних корпорацій. Він уважє своєю відповідальністю спількувати за виконанням різними міністерствами цього рішення кабінету.

Довгу доповідь на тему імміграційної політики Канади виголосив на конвенції етнікокультурний директор імміграцій та демографічних справ в міністерстві імміграції Дж. Бест. Він пояснив критерії, на основі яких міністер імміграції визначає кількість іммігрантів, які можуть бути допущені до Канади, при чому в 1984 році це число буде зменшено до 90,000-95,000 осіб з уваги на економічні обставини. Слід сподіватися, що в 1985 році воно знову зросте до 110,000 а в 1986 до 120,000-125,000 осіб. В тому числі є передбачено допустити в Канаду коло 12,000 урядово спонсорованих втікачів, тобто осіб, яким федеральний уряд виплачував би допомогу на протязі цілого року, щоб допомогти їм пристосуватися до нових обставин. Крім цього, можуть бути допущені втікачі, яких спонсують приватні особи чи інституції, як гуманітарний акт, або їхня родина. Помимо бажання Канади допомогти справжнім втікачам, людські права яких можуть бути загрожено, лише від 20 до 30 відсотків аплікантів, які подаються як втікачі, дійсно заслуговують на цей статус. На думку доповідача, решта — це особи, які намагаються іммігрувати до Канади у зв'язку з економічними обставинами і тому не мають оправдання називати себе справжніми втікачами.

Конвенцію Федерації етнічної преси привітали письмово також генеральний губернатор Канади Е. Шпрер, який є її патроном, прем'єр-міністр П. Е. Трудо, колишній міністер багатокультурності Дж. Флемінг та прем'єри провінцій Онтаріо, Квебек, Манітоба і Британської Колумбії. На закінченні конвенції вибрано нову етнікокультурну організацію з осідком в Торонто, яку очолює В. Мауко, словенці, теперішній президент Асоціації Етнічної Преси на провінції Онтаріо. В склад керівних органів федерації увійшли також кілька представників релакцій українських часописів. Новий етнікокультурний директор імміграцій і поліції Д. Коллетт висловив сподівання, що в майбутньому він зможе бути більш активним і корисним, якщо б у програмі конвенції передбачено час на вечірню дискусію на тему ролі й проблем етнічної преси і її відношення до урядової політики багатокультурності.

Микола Світуха

FUNERAL DIRECTORS

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоро-

нами на шматирі в Бавнд

Брукліні і перенесенням тіл

в Останкі з різних країн

світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(Corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в БРОУК, БРОУКЛІН,

NEW YORK і ОКЛИКІЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 East 7th Street

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

коштує:

\$5,000 — \$10,000

забезпечення

АКЦИДЕНТОВИ ГРАМОТОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот

Акцидентового Забезпечення, виданих після

1-го жовтня 1983 року, вимісять:

\$6.50 — річно

\$3.35 — піврічно

\$1.75 — квартално

.60 — місячно

ЦЮ ГРАМОТУ МОЖУТЬ НАБУТИ ТІЛЬКИ ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ У ВІЦІ 16 до 55 років.

ЦІНИ ОГолошень

у щоденнику «Свобода» та у «Ukrainian Weekly»

З уваги на підвищення поштової оплати (понад 100%) за висилку «Свободи» та «Українського Тижневіка», як також поважний зріст ціни паперу та інших друкарських матеріалів, Адміністрація «Свободи» БУЛА ЗМУШЕНА піднести ціни оголошень.

ЦІНИ ОГолошень у щоденнику «СВОБОДА»

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 6.00

1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) \$10.00

Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по \$10.00

за кожний інч (1 інч x 8 шпальт)

Якщо до оголошення включаться знімки — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту \$ 8.00

Фоторепродукція на дві шпальти \$10.00

Фоторепродукція на три шпальти \$12.00

Оголошення на чергове число мусить вліпнути до Адміністрації 2 дні перед появою числа.

ЦІНИ ОГолошень в англійськомому ТИЖНЕВІКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 6.00

1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів, і т. д.) \$10.00

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить вліпнути до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонічно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки у наглих випадках.

Посадки заплачених ргунків за оголошення висилемо тільки на спеціальне прохання.

В. Дигдало

Голова УСТ «Черник»

Ветинайме

в члені

УНСОЮЗУ

акцидентова

грамота

УКРАЇНСЬКОГО

НАРОДНОГО

СОЮЗУ